

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Dec, '56

50

MASS PAGE

8

AS

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅಧಾರದಿಂದ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು :
ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಸೌಂದರ್ಯವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಶೋಭಿಸಲು...

ರಮಿ
ತಯಾರಿಕೆಗಳು

529

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ	...	1	ಸುಹಾಸಿನಿ	...	26
ಮುಖಚಿತ್ರ	...	2	ಅವಳಿಜನಳಿಗಳು	...	33
ಕಾಗೆ ಗೂಗೆಗಳು	...	3	ಮೋಜಿನ ಮೇಜನಾಣಿ	...	45
ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಅವಂತಿ	...	6	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	...	49
ಕಂಚಿನಕೋಟೆ	...	8	ಕಷ್ಟಮುಖಗಳು	...	57
ವಣಿಕನ ಅವಸ್ಥೆ	...	17	ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೋಜಿಗಗಳು	...	65
ಅಂಗಹೀನನ ಆರ್ತನಾದ	...	25	ಲೆಕ್ಕ ಜಮತ್ಕಾರ	...	69

ಅಲ್ಲದೆ ನಾಗರಿಕತೆ, ಫೋಟೋ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಚಿತ್ರಕಥೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಓದುಗರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ

ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬೇತಾಳಕಥೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಓದುವಿರಲ್ಲವೆ? ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲ್ಪಿತಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಬೇತಾಳ ಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುವ ಇತರ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇತಾಳಕಥೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವ ಕಥೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಸರಿಯೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಬೇತಾಳಕಥೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

—ಸಂಪಾದಕ

“ಚಂದಮಾಮ”

ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ
ಹೊರಡುತ್ತದೆ !

ನಾರಾಯಣ ಯವರ

ಅತಿಶಯ ತಿರುಡನ್

ನಿರ್ದೇಶನ... ಪಿ.ಪುಲ್ಲಯ್ಯ S.A

...ತಪ್ಪಿದು...

ಸ್ಟುಡಿಯೋ
ವಿಜಯ
ಹಾರ್ವಿ ನಿ..

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ಯು.ಗೋ.ಭಾವನಾರಾಯಣ, ವಿ.ಬಿ.ನಾರಾಯಣ

ಎಜಿಜಿಯೂ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಎಂಬುದೇ ಮಾತು!

Nutrine

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್
“ಡ್ರಮ್” ಕುಂಬಾ
ಇಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ
ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಮಿಠಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ಬಲು ಚೆಂದವಾಗಿ ‘ವ್ಯಾಕ್’
ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ
ಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ರುಚಿ
ಯಾದ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ, ಟಾಫೀ
ಗಳೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದ್ದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಡಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂಬೆಚ್ಚಿಸದೆ, ವಾಡಿಕೆ
ಯಾಗಿರುವ ಬೆಲೆಗೇ
ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ನಿಮ್ಮ ಮುಠುವಾದ ಅನಂದಕ್ಕೆ:
ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್ ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕೋ., ಲಿ.
ಚಿತ್ರಾರು (ಅಂಧಪ್ರದೇಶ)

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅರ್ಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ್.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಮೈಗಗಳ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಪಂಚ

ಕಲ್ಪತ್ತದ ಅರಿವುರದ ಸುಂದರ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ತಂದ ಜೀವಂತ ಮೈಗಗಳ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಜನರು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮೈಗಶಾಲೆಗಳ ಪೈಕಿ ಇದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡದು ಮತ್ತು ರಮಣೀಯವಾದುದು.

ಈ ಮೈಗಶಾಲೆಯು ತಂತಿಯ ಬೇರಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು, ಹೂಗಳು ತುಂಬಿದ ಪೊದೆಗಳಿಂದಲೂ, ವಿಳಿಕ್ಕಾಗದ ದೋಣಿಗಳೋ ಎಂಬಂತೆ ತೇಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಹಂಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಗಾಜಿನಂತೆ ಫಳಫಳ ಸುತ್ತಿರುವ ಕೊಳಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಮರಗಳ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಂಜರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೂಗು, ಕೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವಿಲು ತನ್ನ ಅನೇಕ ಮರಗಳ ಗಂಗಳನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೋ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗು ಬೊಟ್ಟುಗಳುಳ್ಳ ಸಾಧುವಾದ ಜಿಂಕೆಗೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಡು ಜಿಂಕೆ ಮೇಯುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬನು ಸ್ನೇಹಭಾವದ ಕಂಗಾರೂಗೆ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುರಿ ಅರ್ಧಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಂಹ

ಮುದುರಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ಕೆಸರು ತುಂಬಿದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀರಾನೆಯು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಿಡ್ಡೆ ಮೈಗ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿದೆ. ಜೀವಾಳ ಮತ್ತು ಜಿರಾಫೆಗಳ, ಕಾಡು ಕೋತಿಗಳ ಮತ್ತು ವಿಳಿಕ್ಕರಾದಿಗಳ, ಅನೆಗಳ ಮತ್ತು ಒಂಟಿಗಳ ಈ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಪಂಚವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ನೂರಾರು ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ವಂತೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ವನಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಚಹವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಇವರು ಕುಡಿಯುವ ಚಹ-ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ವನಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುವವರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹಾ. ಹೌದು, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಕಲ್ಪತ್ತೆಯ ಜನರೂ ಸಹ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹವನ್ನೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮೈಗಾಲಯವು ತನ್ನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅರಣ್ಯ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹ ತನ್ನ ಅಸಮಾನ ರುಚಿ ಮತ್ತು ತೊಟ್ಟದ್ದಿನ ಚಹಾದಷ್ಟೇ ತಾಹಾದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನೂ, ಉತ್ತೇಜನವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಇದು ಸತ್ಯ...

ದಿವ್ಯದಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಹಾಗೆ
ಒಡೆದು ಕೂಡ ಪಾತ್ಸಲ್ಯವಿಲ್ಲ
ನೀರು ಕಾಲಿಯಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ
ರೋಮದ ಹಾಗೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ ಇತರ
ವಾದ್ಯಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸದು

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಇತರ ವಾದ್ಯಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸಬಹುದು ಆದರೆ
ರೋಮದ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲನ್ನು
ವ್ಯಾಧಾತವಾಗಿ ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಾಠಶಾಲೆ

ಸೋಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎನ್. ಎನ್. ಖಾಂಭಟ್‌ನಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ಏಜೆಂಟರು:

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ & ಕೋ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜಿ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೋ,

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.

ಜಾ ಬಾವಿಸಿ & ಕೋ,

ರಾಧಾಬಹಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕ್‌ಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಜಾಂಡ್ವಿ ಚೌಕ್ - ಡಿಲ್ಲಿ.

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಪ್ತಿ

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಚಂದಮಾಮ ಈ
ತಿಂಗಳ ಕಡೇವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡ
ಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಸೇರ
ದಿದ್ದರೆ ಅವರವರ ಪೋಸ್ಟ್‌ಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ
ಫಾರ್ಮಾದಿಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು
10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೂ ತಿಳಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ
ಬರುವ ಕಂಪ್ಲೀಂಟು—ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ
ಪತ್ರಿಕೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೂರುಗಳನ್ನು
ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

★

**“ಚಂದಮಾಮ”ಕ್ಕೆ
ಏಜೆಂಟರು ಬೇಕು**

ಏಜೆಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ
ಏಜೆಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಏಜೆಂಟರಾಗಿ
ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 3-0-0
ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ 8 ಪ್ರತಿ
ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿ
ಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 1-0-0
ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ
ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ

ಪಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

ನಡಪಳನಿ, ಮದ್ರಾಸ್ - 26.

ದಂತಕ್ಷಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ

★

ಸೊಗಸಾದ

ದಾರಿ!

★

ಅಶ್ವರ್ಯ: ಪ್ರತಿಸಲ ಉಪವಾಡೊಡನೆ ಲಿಸ್ತರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ನಿಂದ ಬ್ರಷಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ ದಂತಕ್ಷಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.

1. ಅದು ವಿನಾಶಕಾರಕ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹೊಡೆದೋಡಿಸುತ್ತದೆ.
2. ಅದು ಹಲ್ಲುಗಾರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಕೀಟಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸುತ್ತದೆ.
3. ಅದು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸ್ರವಿಸುವ ದ್ರವಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಹೌದು.... ಲಿಸ್ತರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಕುಬ್ಜಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಿರುನಗುವನ್ನು ಸಹಜಸುಂದರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಮಳವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಷ್ಟೋ ಪ್ರೀತಿ!

ದಂತಕ್ಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿರಿ.... ಸಂಕುದ್ರವಾದ ಲಿಸ್ತರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಪ್ರತಿಸಲ ಭೋಜನವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ- ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತಿ ಅಗತ್ಯವಾದುದು!

ದಂತಕ್ಷಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಇದೇ
ಸೊಗಸಾದ ದಾರಿ!

ನಿಮಗೆ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲು ರಾಲೆಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ವಾದುದು ಬೇರೆಇಲ್ಲ ರಾಲೆ

ಪ್ರಪಂಚದ ಅತಿ

ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಸೈಕಲ್

SRC-53 KN

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅಮೃತಾಂಜನ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ

ಅಮೃತಾಂಜನ ೨ ರಲ್ಲಿ 7 ಕರೆದ ನೋವು
ಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ.
ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಕರೆದ ಪಾಚಿರಕ ನೋವುಗಳಿಗೆ
ಸಮೋತ್ತಮ ಮುಲಾಮು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.
ಕರೆದ ೨೨ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಈ
ಔಷಧ ನೋವಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪರ ಅಕ್ಕಿ
ಯೊಡಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದ್ವಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ
ವಾಗಿ ನೋವಿಗೆ ಮೂರು ಕಾರಣವಾದ
ರಕ್ತಾವರಣದವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಮೃತಾಂಜನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮದ್ರಾಸು-೬
ಕಾರ್ಖಾನೆ : ಮುಂಬಯಿ-೨ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾ-೬

ಅಮೃತಾಂಜನ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್
ಮೂಗು ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸುತ್ತದೆ

ನೋವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವು
ಸ್ವಲ್ಪ ಅಥವಾ ದಾಖಲೆ, ಅಂಗದ ದುರಿತ ಕೆಲಸವೆಂದು
ನೋವಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಮೃತಾಂಜನ ಅಂಗುಲಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ.
ನೋವು ಬಹಳ ಬೇಗ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ.
ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅಮೃತಾಂಜನ
ವಸ್ತು ಅನುಭವಿಸಿದ ೨ ರಲ್ಲಿ 7
ಕರೆದ ನೋವುಗಳನ್ನು ಅದು ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗಿಯೂ ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ.

RAMA KAN

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಲಲಿತಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ರಸವೆಂದರೆ ಹಾಸ್ಯರಸ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ರಸವು ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಹಾಸ್ಯರಸವು ಬೇಡಂಬವರು ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ರಸಗಳಿಗಿಂತ ಹಾಸ್ಯರಸವಿಲ್ಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕೃಂಗಾರ, ವೀರ, ಕರುಣೆ, ಆದ್ಭುತ, ಶೋಕ, ಭಯಾನಕ, ಬೀಭತ್ಸ, ಶಾಂತ ಈ ಎಂಟು ರಸಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ತಕ್ಕ ರಸನೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಯರಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಸನೆ ಮಾನವರಿಗೆ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಿದೆ? ಹಾಸ್ಯರಸದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಆ ನಗು, ಮನುಷ್ಯನ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಬರಬಲ್ಲದು? ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತಾ ಒದಗಿಸಿದ ಒಂದು ವರವ್ರಸಾದವೇ ನಗು. ಒಬ್ಬರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗು ತಾಂಡವಿಸಿದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲರ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ನಾನ್ಯಾ ಆಗಾಗ ಹಾಸ್ಯರಸವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಮಹಾಕವಿಯ, 'ಅವಳಿಜವಳಿಗಳು', 'ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಆವಂತಿ' ಮತ್ತು 'ಮೋಜಿನ ಮೋಜವಾಸಿ' ಮೊದಲಾದ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾಸ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸದ ಶೋಭೆ ಮಿಡುಗಲಿ!

ಸಂಪುಟ ೨೧] ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೬

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರ ರಾಯಬಾರಿಯಾಗಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ದಾರುಕನು ಸಾರಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನ ರಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣಸಾತ್ಯಕಿಯರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಪಾಂಡವರೂ ಮತ್ತಿತರರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಾಗಕಳುಹಿಸಿದರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವೃಕಸ್ಥಳವೆಂಬಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬೀಡುಬಿಟ್ಟನು. ಇದನ್ನರಿತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ವೃಕಸ್ಥಳದಿಂದ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದವರೆಗೂ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಸನ್ಮಾನಗಳ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಕೃಷ್ಣನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ, ಕೃಪ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾದಿಗಳೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ವಿದುರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ತೆರಳಿದನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಕುಂತೀದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಕುಂತೀದೇವಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರರು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಅತ್ತಳು. ಅವಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಕುಂತೀದೇವಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಭಾಭವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ದುರ್ಯೋಧನನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದರ ಕೃಷ್ಣನು ಒಪ್ಪದೆ ವಿದುರನ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೇಷವಾಗಿ ಉಂಡು ಅರ್ಜುನ ಮಲಗಿದನು.

ಮರುದಿನ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಉಚಿತ ಸನ್ಮಾನ ನಡೆಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ರಾಯಬಾರವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಕೃಷ್ಣನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು. "ಈಗಲೇ ನೀವು ಮಹಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವಿರಿ. ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮ ಒಳಗಡೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನೀವು ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಸಮಾನರಾಗುವಿರಿ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯುದ್ಧವೇ ನಡೆದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಭೀಷ್ಮ, ಮೊದಲಾದವರ ಹಿತನಡಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೇಳದೆ ದುರ್ಯೋಧನನು "ನಾನು ಆ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಸೂಜಿಮೊನೆಮಷ್ಟು ನೆಲವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೊಡಲಾರೆ!" ಎಂದು ಕಾಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಶಕುನಿ, ಕರ್ಣ, ದುರಾಸನ ಮೊದಲಾದವರೊಂದಿಗೆ ಸಭೆಯಿಂದಲೇ ಎದ್ದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಪ್ರಾಣ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು

“ಕಾಸನದೊಳು ಹಸಿದೊಂದು ಕೇಸರಿಗೆ
ಎನಿತಲೆದೊಂದೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.
ತಿರುಗಿ ಬಳಲಿ, ಕಂಪೊಂದು ಗುಹೆ, ಒಳಗೆ
ಹೊಕ್ಕು ಮಲಗಿಕೊಂಡಿತು ಮೆಲ್ಲ.

ಅದು ನಯೋಂದರ ಮನೆಯಾಗಿದ್ದಿತು
ಆ ನರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು ಮೆಲ್ಲ;
ನೆಲದಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣೆಯ ಗುರುತನು
ಕಂಡು ಯೋಚಿಸಿತು, ಇದೇನೆಲಾ!

ಒಳಗಾರಿಹರೋ ಇಲ್ಲೋ ಅರಿಯಲು
ಯುಕ್ತ ತೆಗೆದು ‘ಓಗವಿ!’ ಎಂದು
ಕರೆಯುತ್ತೆ ಪೇಳಿತು ‘ಓಗೊಡದಿದ್ದರೆ
ಒಳಬರಲಾರೆನು ನಾನೆಂದೂ!’

‘ಅಹಾ! ನರಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಗೀ ಗುಹೆ
ಓಗೊಡುವುದೋ ಏನೋ?’ ಎಂದು
‘ಓಹೋಂ’ ಎಂದಿತು ಸಿಂಹವು, ತಕ್ಷಣ
ಓಡಿ ಬದುಕಿತಾ ನರಿಯೆಂದು!”

ಹೀಗೆಂದಾ ರಕ್ತಾಕ್ಷ ತನ್ನವರ
ಕೂಡಿ ಎತ್ತೊ ಹೊರಟೇ ಹೋಯ್ತು.
ಕಾಕಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಿರಜೀವಿಗೆ ಈಪರಿ
ನಡೆದುದೆಲ್ಲವೂ ಒಳಿತಾಯ್ತು.

ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವಾ ನೆವನದಿ ಒಣಗಿದ
ಹುಲ್ಲು ಪುಳೈಗಳ ಸೇರಿಸಿತು.
ಹಗಲು ಗೂಗೆಗಳು ನಿದ್ರಿಸಿಕೊಂಡರೆ
ತನ್ನ ದೊರೆಯ ಬಳಿಗೈತಂತು.

“ದೊರೆಯೆ, ಹೊರಡು ನಾ ಕಂಡು ಬಂದೆನ್ನೆ
ವೈರಿ ಘೋಕಗಳ ಮುರ್ಘವನು
ಸುತ್ತೂ ಒಣಗಿದ ಪುರುಳಿಯ ಸೇರಿಸಿ
ಇಟ್ಟಿರುವೆನು, ಹೊರಡಿರಿ ಇನ್ನು.

ಹಗಲರಿ ಕಾಣದ ಕುರುಡು ಗೂಗೆಗಳ
ಕೊಲ್ಲಲಿದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ.
ಬೆಂಕಿಯ ಕೋಯ್ತು ಹಾಕಿದ ಮಾತ್ರಕೆ
ಧಗಧಗ ಭಗಭಗ—ಕತ್ತು ಲಯ!”

ಕಾಕರಾಜನಾತ್ಮರ್ಯ ಸಂಭ್ರಮದಿ
ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯ ಹೊಗಳಿ
ಕಾಗೆಯ ದಂಡನು ಕೂಡಿಸಿ, ಹೊರಟಿತು
ಉರಿಕೊಳ್ಳಿಯ ಕೊಕ್ಕಿನ ಧಾಳಿ!

ಘೋಕರಾಜನಾ ಗವಿಯ ಸುತ್ತಲೂ
ಒಟ್ಟಿದ ಒಣವುರುಳಿಯ ಬಣಕೆ
ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿಯ! ಧಗಧಗ ಉರಿಯಿತು!
ಮಡಿದುನೆಲ್ಲ ಗೂಗೆಗಳೊಳಗೇ!

ಇಂತು ನೈರಿಗಳ ಸಾಯಿಸಿ ನೆಮ್ಮದಿ
ಯಿಂದ ಮೇಘವರ್ಣಾಧಿಪನು,
ತನ್ನಾ ಮರವಲಿ ಹಿರಿಯೊಡ್ಡೋಲಗ
ನೆರೆಸಿತ್ತೀಯೆ ಸನ್ನಾನವನು.

ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯ ತಂತ್ರದ ಪರಿಯೆಲ್ಲವ
ಕೇಳಿ ಕುತೂಹಲ ಸಭಿಕರಿಗೆ,
ರಾಜಾಜ್ಞೆಗೆ ತಲೆವಾಗುತ್ತೆ ಪೇಳಿತು,
ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಿರಜೀವಿ ಸಭಿಕರಿಗೆ:

“ ಒಡೆಯನ ಚಿಂತೆಯ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು
ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ ಹಿಡಿದಂತೆ
ಶತ್ರುವಿಸಾಂತರ್ಯವನೇ ಹೊಕ್ಕೆನು
ಹಿಂದೊಂದು ಹಾವು ಗೈದಂತೆ.”

‘ ಏನಾ ಕಥೆ?’ ಎಂದೆಲ್ಲವು ಕೇಳುವು,
ಕೌತುಕ ತುಂಬಿದ ದನಿಯಿಂದ.
ಮೇಘವರ್ಣನೂ ಪೇಳದನೆನ್ನಲು
ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಿಂದ ಮುದದಿಂದ :

“ಆ ಕಥೆ ಕೇಳಿರಿ, ನಾಗರ ಹಾವದು
ಮುನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿತ್ತು.
ಬಲು ಮುದಿಯಾಯಿತು, ಬಲವೃತ್ತಗಿತ್ತು
ಬೇಟೆಗೆ ಕಸು ಸಾಲದೆ ಹೋಯ್ತು.

ಯುಕ್ತಿಯನ್ನೊಂದನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿತು,
ಕೊಳದ ತೀರದಲಿ ಮುನಿಯಂತೇ
ಬರಿದೇ ನಿಂತಿತು, ತಿನ್ನದು ನೋಡದು,
ಬಹಳ ಭಕ್ತ ತಾನಾದಂತೆ.

ಕಪ್ಪೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತೂ ಸೇರ್ದುವು
ಕಪ್ಪೆಯರಸು, ಕೇಳಿದನತಿ ನಯದಿ
‘ಎಕೀ ತಪನಯ್ಯಾ? ಸುಖ ಪಡೆಯದೆ
ಸೊರಗುವಿರೇತಕೆ ಈ ತೆರದಿ?’

ಹಾವದಕಂದಿತು : ‘ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋರ್ವನ ವೃತ್ತನನು,
ಕಟ್ಟಿದೆ, ಆತನು ಶಹಿಸಿದನನ್ನನು
‘ಹೊರು ಕಪ್ಪೆಗಳ ಸದಾ ನೀನು!’

ಕಪ್ಪೆಗಳೊಲಿವಿತ್ತುದ ತಿನ್ನೆಂದನು;
ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗೇ ಕಾದಿಹೆನು’

ಕೇಳಿ ಹರುಷದಿಂ ಕಪ್ಪೆರಾಜ ತಾ
ಹಾವು ಸವಾರಿಯ ಮಾಡಿದನು !

ಹೀಗೆ ಸೊಗಸಿನಿಂ, ಸವರಿವಾರದಿಂ
ಕಪ್ಪೆರಾಜ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ
ಸವಾರಿ ಗೈಯಲು, ಒಂದಿನ ಹಾವದು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲ ತೇಕುತ ತೆರಳೆ,

‘ಎನಾಯ್ತೆನ’ಲಾ ಕಪ್ಪೆಗೆ ಹೇಳಿತು
‘ತಿಂದಿ ಸಿಗದೆ ಬಲ ಹೋಯ್ತಯ್ಯಾ!’
‘ಆಯ್ತೋ! ಪಾಪನೆ, ಕಿರಿಯ ಕಪ್ಪೆಗಳ
ತಿನ್ನು, ಶಂಕಿಸದೆ ತಿನ್ನಯ್ಯ!’

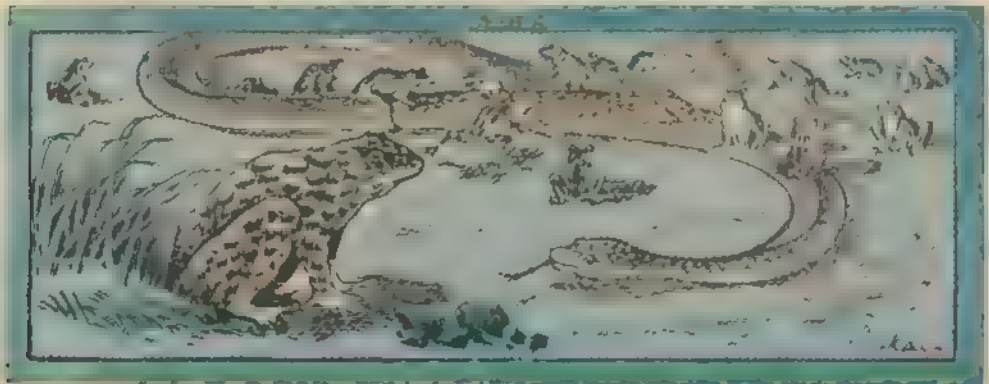
ಇನ್ನೇನಿದೆ? ದೊರೆತುನುನುತಿಯಾಯಿತು!
ನಿರ್ಭಯದಿಂ ಕಿರುಗಪ್ಪೆಗಳ

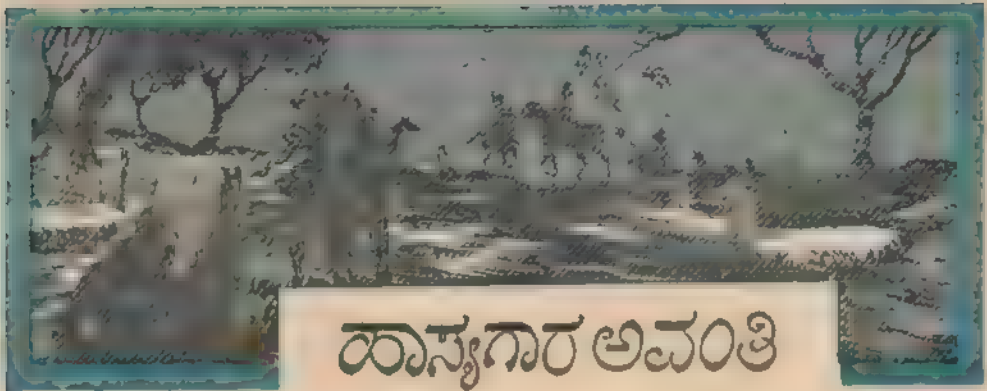
ಆಪ್ತಗಳನು ಚಪ್ಪರಿಸುವ ಚಂದದಿ
ಫಲಹಾರನೆ ಬಲು ಗಮ್ಮತಲಾ!’

ಹೀಗೇನೋ ತಕ್ಕಪಾಯದಿಂದಲಿ
ಸಾಧಿಸಿ ಬಂದೆನು ಕಾರ್ಯವನು!’

ಕಾಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ ‘ಭಲೆಭಲೆ’ ಎನ್ನುತ
ಹೊಗಳಿದುವಾ ಸ್ತುತಜೀವಿಯನು.

★ ‘ಕಾಗೆ - ಗೂಗೆಗಳು’ ಮುಗಿಯಿತು ★

ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಅವಂತಿ

ಚೈನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ನಜರುಷೀನ್ ಅವಂತಿ ಎಂಬ ಹಾಸ್ಯಗಾರನಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಹಾಸ್ಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವಂತಿ ಶ್ರಾಣದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವಾರು ಸವಾರರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಳ್ಳರಿರಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಸವಾರರು ಕಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೇ ತನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು “ಲೋ, ನೀನು ಯಾರು?” ಎಂದು ಅವಂತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಂತಿ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ತನ್ನ ತಲೆ ತೂರಿಸಿ “ನಾನು ನಿರ್ಜೀವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಈವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೇಕೆ ಬಂದೆ?” ಸವಾರರ ಸವಾಲು. “ತಂಗಾರ ಸೇವಿಸಲು ಬರಬೇಕಾಯಿತು” ಎಂದ ಅವಂತಿ.

“ಎಲ ಎಲಾ, ಸತ್ತವರಿಗೂ ಹವಾ ಆಗತ್ಯವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ಆಗತ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಸರವಟ್ಟಿ ಅಷ್ಟೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಂತಿ ತಲೆಯನ್ನು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡನು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅವಂತಿಯ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ಕನ್ನಹಾಕಿದನು. ಅವಂತಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕಂಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಕಳ್ಳ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಿದ. ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಜಾಕಾಯಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆಯಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಅವಂತಿ ಕಾಣಿಸಿದ.

“ಎಲಾ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲೋ?” ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

“ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳೊಂದೂ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡೆ” ಎಂದ ಅವಂತಿ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅವಂತಿಯ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೆರಡು ಚಿಲ್ಲರೆಪಲ್ಲರಿ

ಹೇಳುವೆ?" ಎಂದನು. "ನಾನು ತಿಂದಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಆವಂತಿ.

"ಕುರಿ ನಿನ್ನವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳಿ
ದರೇನು ಮಾಡುವೆ?" ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಮಿತ್ರ.

"ಕುರಿ ಬಂದರೆ ಕಷ್ಟವೇನು ಬಂತು.
ಮತ್ತೆ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದರ
ಯಜಮಾನನ ವತನಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು
ಅವನು ಉತ್ತರವಿತ್ತ.

ಒಮ್ಮೆ ಆವಂತಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಯಿತು.
ಹೊರೆ ಹೊತ್ತು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು, ಹಗ್ಗ
ವೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೇಟೆಗೆ
ಹೋದನು. ಅಷ್ಟೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತನು
ಪಿಂಗಾಣಿಗಳನ್ನು ಮರದಪ್ಪಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಕೂಲಿಯವನಿಗಾಗಿ ಎದುರು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೂಲಿಯವನಿಗೆ ಹಣಕ್ಕೆ
ಬದಲಾಗಿ ಮೂರು ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು
ನೀಡುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ
ಯಾರೂ ಅವನಬಳಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. "ಹಣ
ವನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಉತ್ತಮ
ಸಲಹೆಗಳು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಾಗ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ"

ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವಂತಿ ಪಿಂಗಾಣಿಸಾಮಾ
ನಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡನು.

ಆವಂತಿ ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ "ತಾವು ಕೊಡುವ
ಸಲಹೆಗಳೇನೋ ತಿಳಿಸುವಿರಾ?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದನು. "ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಉಪವಾಸವಿರು
ವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿ
ದರೆ ನಂಬಬೇಡ" ಇದು ಆವಂತಿಗೆ ಸಮಂ
ಜಸವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. "ಸವಾರಿಮಾಡುವು
ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಾಲುನಡಿಗೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು
ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ನಂಬಬೇಡ"
ಎಂದು ಶ್ರೀಮಂತ ಹೇಳಿದ. ಈ ಸಲಹೆ ಸಹ
ಆವಂತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತು.

ಮೂರನೇಸಲ ಶ್ರೀಮಂತನು "ನಿನಗಿಂ
ತಲೂ ಮೂಢನಾದ ಕೂಲಿಯವನು ಈ
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವನೆಂದರೆ ನಂಬಬೇಡ"
ಎಂದ. ಕೂಡಲೇ ಆವಂತಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ಕೆಳಗೆಕುಕ್ಕಿ "ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಂಗಾಣಿ
ಸಾಮಾನು ಒಡೆಯಲ್ಲಿರುವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ
ಹೇಳಿದರೆ ನಂಬಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ನೋಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಕಂಚಿನ ಕೋಟೆ

5

[ಶತ್ರುಗಳು ಬೆಂಜಲಿಹುತ್ತ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಡುವ ಸೂರ್ಯನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬೀಳಿಕೊಂಡನು. ಚಂದ್ರನ ಮೂವನೆಗೆ ಬೇರೆ ಮುಖವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಏಕಾದಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ನಂತರ ಚಂದ್ರನ ಮೂವನು ತನ್ನ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕಾಡುವ ಸಿದ್ಧನು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವಕಾಲದ ಕೃಪೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಮುಟ್ಟಿತು. ಚಂದ್ರನ ಮೂವನು ತನ್ನ ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಹೊರಟನು. ಶತ್ರುಗಳು ಮೂವನು ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಂದ್ರನ ಮೂವನು ಹರಾತ್ತನೆ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟನು]

ಚಂದ್ರನ ಮೂವನು ಭೂಮಿಗೂ ಸರ್ವಕಾಲದ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರಿಗೂ ದೀಪ್ಯಮಾನನಾದ ಸೂರ್ಯನ ಮೂವನು ವಾಯುತು. ಆತನ ಸಂಪದ ಯಾವುದೂ ಸರ್ವಕಾಲದ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರಿ ಮೂವನಿಂದಲೂ ಚಂದ್ರನ ಮೂವನು ಭೂಮಿಗೂ ದೀಪ್ಯಮಾನನಾದ ಸೂರ್ಯನ ಮೂವನು ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನನ್ನು ಆದರೆ ತನು ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಬಲಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಅವರು ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನನ್ನು

ನಿರಾಶರಾಗಿ ಕೊಂದರು. ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನು ಕಾಲ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮೂವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಮೂವನು ದ್ವಾರವನ್ನು ಸೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚಂದ್ರನ ಮೂವನು ಸೂರ್ಯನ ಮೂವನು. ಮೂವನು ಮೂವನು ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನನ್ನು ನಿಗೆ ಹೋಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನು ಮೂವನು ಮೂವನು ಬಿಟ್ಟನು ಸೂಚನೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಅಗ

ಸುಬಾಹು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ "ಯುವರಾಜಾ, ನಾವು ಈಗ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂಬದಿಂದ ನಮಗೆ ಸೇರಲಿ ಬೇಕು. ಸಹ ಕೊನೆಯ ಅಸ್ತ್ರದಳವನ್ನು ರಾಜರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತಿದೆ" ಎಂದನು.

ಆಗಿನ ಸಂಜೆ ತಿರುಗಿ ದುರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಸಾನ್ಯವೆಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಕೋರಿತು. ಎರಡು ಶತ್ರುಪಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊರಬೀಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಅವನು ಮನಗಂಡನು. ಸೇನಾ ನಾಯಕ ಧೀರಮಲ್ಲನೂ ಸಹ ಬರಲಿರುವ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಸೈನಿಕರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೊಂದಲದ ನಡುವೆ ಅವನು

*****

ನೀತಿ ಸ್ವರದಲ್ಲೆ "ಯುವರಾಜರೇ, ನೀವು ಕಂಡ ಹೊರಬೀಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ನಾನು ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವಂತಿಗೆ ನಿನಗೇ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಂದೆ. ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶತ್ರುಗಳಾದ ಅಸ್ತ್ರದಳವು ಅವರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಿತು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ದುರ್ಗದ ದ್ವಾರದ ಕಡೆ ಬಂದು ಹಿಂಬದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ "ಸುಬಾಹು" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕಿಡ್ಲದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶತ್ರುಸೈನಿಕರ ನಡುವೆ ಹಾರಿ ನಾಡಿಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಗಿಸಿದನು. ಸುಬಾಹು ತನ್ನ ಯುದ್ಧಮಾನವನನ್ನು ಹಿಂಬಾರಿಸಿದನು.

ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಪರಾರಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಶತ್ರುಗಳೆದುರು ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ಆ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಧೀರಮಲ್ಲನು ಅವರನ್ನು ಆಟಕಾಯಿಸಿದನು. ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಮತ್ತು ಸುಬಾಹು ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ಪರಾರಿಯಾದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ರೀತಿ ತುಸದೂರ ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ತರುವಾಯ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ದ್ವಾರದ ದ್ವಾರದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದರು. ನಗರದಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು ಬಹುಶಃ ತಮಗೆ ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರವೆಂದೇ ಶರಣೆಂದು

***** ಚಂದಮಾಮು *****

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{6}$ $\frac{1}{7}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{9}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{11}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{13}$ $\frac{1}{14}$ $\frac{1}{15}$

ಕಂದ್ರನು ಸುಖವೆನಿಸಿದನು. ಲೋಕವ್ಯಾಪ್ತಿ
ಗಲ್ಲು ಕೊಡಲಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿರುವ ಅನು
ಲವನಿಗೆ ತೋರುತ್ತ.

ದೃಢವಾದ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂರನೆಯ
ವಾಗ ಸುಖವು ಇದ್ದರೂ ಇವರು ತನ್ನ
ಕುಂದುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಬ್ಯಾರದವರ
ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಇರುವಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಎಂದ.
ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಲಿ ನಿಂತಿರುವರು. ಅ
ಶತ್ರುಗಳದ ಸೂಚನೆಗಳೇನೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ.
ಕೆಲವಾರುಜನ ಆ ಬ್ಯಾರದ ಮೂಲಕ ನಗರ
ದಾಟಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಾರುಜನ ಶತ್ರು
ಸೈನಿಕರು ಬ್ಯಾರದ ಒಂದು ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಾಡಿಗೆ ಹರಲಿ ಕೊಡು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಅನರ ಕುಂದುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡ
ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೂಟಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು.

“ಯುನರಾದು, ಸೇವಕನುತಿ ವೀರನುತನು
 ಏಕು ಸ್ವನು ನಮು ಸ್ವು ಹಿಂದಾಲಿಸದಂತೆ
 ತವನುತಿ ರಹಸ್ಯವದು. ಆದರೆ ಆನನನಿ
 ಯುವ ಒಂದಿಂದ ಒಹು ಹೇತ್ತು ಕತ್ತು
 ಗಳನ್ನು ತವಗಟ್ಟುವದು ಆಕಾಫ. ಆದು
 ದರಿಂದ ಸಾವು ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರನಾಗಿ ನಗರ
 ದಿಂದ ಹೊರವೀಳಬೇಕು. ಕಾದುರಯನ್ನು
 ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೇ ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಓಡಿ
 ಸೋಣನಾಗಲಿ” ಎಂದನು ಸುಬಾಹು.

ಚಂದ್ರನು ಇವನ ಸಲಹೆಗೆ ತಲೆ
ದೂಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಅದೇ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿರವು ಸಿಂಹದ ಹತ್ತಿ

ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತ ಸಕ್ರಮಣೆಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟಿ
ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವರು ಬೆಳ್ಳಿಬಿಳುಪು ಬರೆ
ಮಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು
'ಹೇಯ್' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪ
ಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮೀದರು.

“ನಂದಿಗಳು, ಗಾಳಿ ಕೂಡಲೇ ವ್ಯಾಪ್ತ
ವನ್ನು ದಾಟಿ ಖೋಗಟ್ಟಿಕು, ಕುದುರೆಗನ್ನು
ಬೇಗವಾಗಿ ಬಿಡಲು, ನಿನಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ
ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ (ಹೆಚ್ಚು) ಎಂದು
ಖೇಲ (ಕುಂದುವರಿಸು) ತನ್ನ (ಅವನು)
ವ್ಯಾಪ್ತಕತೆ ಸುಗಮವು.

ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆ
ಗಳ ಬಳಿಗೂ ಅದರಗಳನ್ನು ಗೂಡುಗಳಿಂದ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಉಳಿದಿಬ್ಬರು ದಾಂಗೆ ಅಡ್ಡ

[illegible]

ಚಂದ್ರನಾಮ

ನಾಗಿ ಬಂದು " ಸ್ವಾಮಿ, ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ
ನಿನ್ನ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ " ಎಂದು ಕತ್ತಿ
ಹಿರಿದು ನಿಂತರು.

" ಅದೇ ' ರಾಜರ ಮಗನು ಉಳಿದು
ಬಿಟ್ಟು ಬಂದನು " ಎಂದು ಸುಬಾಹು
ನೇಗವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ
ಮೇಲಿಂದ ಬಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನು. ಚಂದ್ರನರ್ಮನು
ನನ್ನ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬೀದಿ
ನನ್ನ ರಸ್ತೆ ಆ ತತ್ವವನ್ನೇ ತಿಳಿದು ನೆಲದ
ಮೇಲೆ ಬೋರಲು ಬಿದ್ದನು.

ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆ
ಗಾಳಿ ಕತ್ತಿ, ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರನರ್ಮನನ್ನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಚಂದ್ರನರ್ಮನು ಹಿಂತಿ

*****

ರುಗಿ ಸಹ ಸೋತದೆ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು
ನೇಗವಾಗಿ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿದ್ದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಒಂದೇಸವನೆ ಓಡಿಸಿದನು.

ಮುಂದೆ ಚಂದ್ರನರ್ಮನೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ
ಸುಬಾಹುವೂ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೇಗ
ವಾಗಿ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸುಬಾಹು
ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ವರು ತತ್ವವತ್ತದ ಸವಾರರು
ರಣಭಯನಿಗೈಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. " ಯುವ
ರಾಜ, ನಾವು ಒಂದೆಡೆ ನಿಂತು ಈ ಸವಾರ
ರನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ.
ಇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾತಂಕ ಕೊಡುವರು "
ಎಂದ ಸುಬಾಹು.

" ನಾವು ಈಗ ನಿಲ್ಲುವುದು ತುಂಬಾ
ಅಪಾಯಕರ. ಈ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ನಗರದಿಂದ
ಪರಾರಿಯಾದ ವಿಷಯ ಸರ್ವಕೇತನ ಕಿವಿಗೆ
ಬಿಡಬೇಕು. ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು
ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಘಾತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಿಂದ
ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.
ಅದೇ ಅದೇ ಕಾರಣವು ಬಿಟ್ಟು ತೀರವನ್ನು
ನೇಗವ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸೋಣ "
ಎಂದು ಚಂದ್ರನರ್ಮನು ಹೇಳಿದನು.

ಚಂದ್ರನರ್ಮನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವುದನ್ನು
ವಿಟ್ಟು ಒಂದು ಬಾಣ ಅವನ ಬಲಭುಜವನ್ನು
ತಾಕಿಸಿದನು ಕೋಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡಿತು. " ಸುಬಾಹು " ಎಂದು ಚಂದ್ರ
ನರ್ಮನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ. ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಬಂದನು. ಅವರಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಕುದು

***** ಚಂದಮಾಮ *****

*****

ರೆಯ ಕೊರಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡನು. "ಈ ಕೊರಳನ್ನು ನಾನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯುವರಾಜ" ಎಂದು ಮೇಲೆ ಸುಬಾಹು ಸುಕುಮಾರಿಯ ಜೊತೆನೋಡಿ ಹಾಗೆ ಎತ್ತಿ ತಲೆಯನ್ನು ಬಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಶತ್ರುಸವಾರರೊಬ್ಬನು ಎತ್ತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕುಮಾರಿಯ ಕಂಠವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಅದ್ಭುತನೋಡಿ ಸುಬಾಹು ನುಸು ತಣವನು. ಅವನಿಗೆ ಭಯವೂ ಆಯಿತು. ಸುಬಾಹು ಸವಾರನ ಸಾಹಸವನ್ನು ಬೆಂದವನು. ಸಿಗಿ ತಿಳಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಅಲ್ಪಕನು ಹತ್ತಿರ ಕುಮಾರಿಯ ಕಾಲು ಒಂದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಾಕಿ ಸ್ವಾಮಾಕ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ತು ಕೈ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಕ್ಷಣ ಹಿಂದಿಸಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕುಮಾರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅವನ್ನು ಒಲವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿತು. ಬಿಟ್ಟುಬಾಡುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಸೈನಿಕನು ಅವರ ರಥಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಕಣ್ಮರನೆ ಕರುಣಾ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿದವನು. ಅವನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಕುಮಾರಿಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದವು.

ಸುಬಾಹು ಅನಂದೋಕ್ತಾ ಕುಂದ ಕೂಗು ಹಾಕಿ ಕುಮಾರಿಯನ್ನೇಳೆ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಕಳಿತನು. ಉಳಿದ ಶತ್ರುಸವಾರರು ತಮ್ಮ ಬಿನ್ನು ಹತ್ತಿರದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಸಹಾಯಕರಾದ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗನಿಗೆ ಸಹಾಯನಾಡಲು ನಿಲ್ಲುವರೆಂದು ಧಾವಿಸಿ ಸುಬಾಹುವಿನ

ಎಳೆತರು. ಆ ಸವಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಸಹಾಯಕ ಗುರಿಯಾದ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗನ ಕುರಿತು ಗಮನಕೊಡದೆ, ತಮ್ಮ ಕುಮಾರಿಗಳನ್ನು ಯಥಾರ್ಥಿ ನೇಗ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಧನು ಧಾರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಬಾಹು ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು.

"ಯುವರಾಜ, ಶತ್ರುಸವಾರರಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲು ಗಾರಿಲ್ಲ. ಇದಿಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರ ಕುಮಾರಿಗಳ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಈಗ ನಮನ್ನು ಮೂವರುನೂರು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಳಿ ಬಡ್ಡ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವ ಆಯುಧಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದ

***** ಚಂದಮಾಮ *****

ರಿಂದ ಈಗ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಯಮವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ" ಎಂದ ಸುಬಾಹು.

ಚಂದ್ರನರ್ಮನು ಒಂತಿರಾಗಿ ನೋಡಿದನು. ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಮೂವರುನಾತ್ರವಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದೇನೋ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಜನ ಸೈನಿಕರು ಬಂದರೆ ತಮಾಷೆ. ಮೂವರು ನಾಡಾಗುವಂತೂ ಖಂಡಿತ. ಹೀಗೇಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ವೇಗವನ್ನು ತುಸು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ, ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಸುಬಾಹುಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅವನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮೂವರು

ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗ ಮುಚ್ಚಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಚಂದ್ರನರ್ಮನ ಸುಬಾಹುಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ ಎನೋ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭಾಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

"ಯ. ಸುಬಾಹು, ಆ ಧೂತುರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೋರಾಡಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾನು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ" ಎಂದ ಸುಬಾಹು.

ಚಂದ್ರನರ್ಮನು ಸವಾರರಕಡೆ ಕ್ಷಣಕಾಲ ದೃಷ್ಟಿ ಸಿ ನೋಡಿ "ಸರಿ, ಸುಬಾಹು, ನಾವೀಗ ತಡಮಾಡಬಾರದು. ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸ ಬೇಕಾದ್ದೇ ಖಂಡಿತವಾದರೆ ಬೇಗ ಪರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತಡಮಾಡರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಶತ್ರುಸಂಗಡವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು" ಎಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಕಡೆಗೆ ರಥಸವಿಂದ ಓಡಿಸಿದನು.

ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರನರ್ಮರು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ನಗರದತ್ತ ಓಡಿಸಿದರು.

ಚಂದ್ರನರ್ಮನು ಚುರುಕವಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ತನ್ನ ಕುದುರೆಗೆ ಹಿಂದೇಳು ಕೊಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಒಡೆಯನ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನರಿತ ಆ ವ್ರಾಣಿ ರಾಯನೇಗೊಂದ ಒಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸರ್ಮಕೇತನ ಸೈನಿಕರೂಸಹ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಅತೀವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಸುವಾಹು
ಚಂದ್ರನರ್ಪರು ಸುಸೂರುದೊರೆ ನಗರವೆತ್ತ
ಹೊಡರು. ಹವಾತ್ತನೆ ಕವರಿಗೆ ನಗರ ಬ್ಯಾರ
ದಿಂದ ತಮ್ಮೆದೆಗೆ ಘಾಸಿ ಒತ್ತುತ್ತ ಕೆಲವ
ರಾಹುತರು ಕಾಣಿಸಿದರು.

ಜಂದ್ರವರ್ತನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡ
ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ
"ಸುಬಾಹು, ಶತ್ರುಗಳ ಹುಚ್ಚಿಕೆ ಅರ್ಥವಾಯಿ-
ತಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ನಾವು ಇಷ್ಟಿಂಥ ಮಲಾಯನ
ಮಾಡುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ. ನಾವು ಈ
ಮೂಸರನ್ನು ಸಂಭಿಸುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಛಾರಿ ಶತ್ರು
ವಳವು ಓಡಿಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತ
ಗಟ್ಟುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಮುಬಾಹು ಚಂದ್ರವನುಗರು ಕುದುರೆ
ಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಪಲಾಯನ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಕ್ರಮಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ವನವರು
ರಕ್ತ ಸೈನಿಕರ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ
ಹಿಂಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಅವರ ಹಿಂದೆಬಿದ್ದರು.
ಕ್ರಮೇಣ ರಕ್ತ ಪಕ್ಷದ ಸೈನಿಕರ ಮತ್ತೆ
ಮುಬಾಹು ಚಂದ್ರವನುಗರ ನಡುವಿನ ಅಂತರ
ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಯುನರಾಜ, ನಾವು ಈ ಬಾರಿ ನಿಜವಾಗಿ ಆಪತ್ತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡೆವು” ಎಂದು ಸುಬಾಹು ನಿಡುಸುಯ್ಯನು.

ಚಂದ್ರನರ್ತನೆಗೆ ನೂರು ಜನಾಬರು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟು
ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವಂತೆ ಸುಬಾಹುಗೆ ಸನ್ನೆ
ಮಾಡಿದನು. ಸಲಾಹುನ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ

ಅಭ್ಯಾಸ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುನಾರರು
ತಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗವಕಡೆ ಗಮನ
ಕೊಟ್ಟು ನಡೆದರು. ಅವರು ವಾಣಿಯವರಾಗೆ
ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗವ ಇಲ್ಲವೆಂದು
ಇದ್ದ ಮನೆ ಮತ್ತು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬಾವಿ
ಬಾವಿ ಬಿಟ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ಹೋದರು.

ಚಂದ್ರವರ್ನ, ಸುಬಾಹು ಹತ್ತಿರ
ಕುದುರೆಗೂ ಕಂಬಾಕಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದು.
ಅವು ಇನ್ನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತನ್ನನ್ನು
ಹೊರಲಾರದೆಂದು ಚಂದ್ರವರ್ನನು ಗ್ರಹಿ
ಸಿದನು. ಅವನ ಬಣ್ಣ ತಕ್ಕಾಗಳ ಕಡೆ ಹೊರ
ಳಿತು. ಜನರು ಹತ್ತಿರ ಜಿಹ್ವೆಗಳೂ ಸಹ ದಣ
ದಿದ್ದರು. ಬಾಬುವ ನೋಡಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.
ಅವನು ಬೇರೆ ತನ್ನ ಲಿಪಿತ್ತ ನೋಡಿದನು.

❖ ❖

చందమామ

ಸುಮಾರು ದೊಂದ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ರತ್ನ
ವಹಿದ ಸುಮಾರು ಅವರ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿರು.

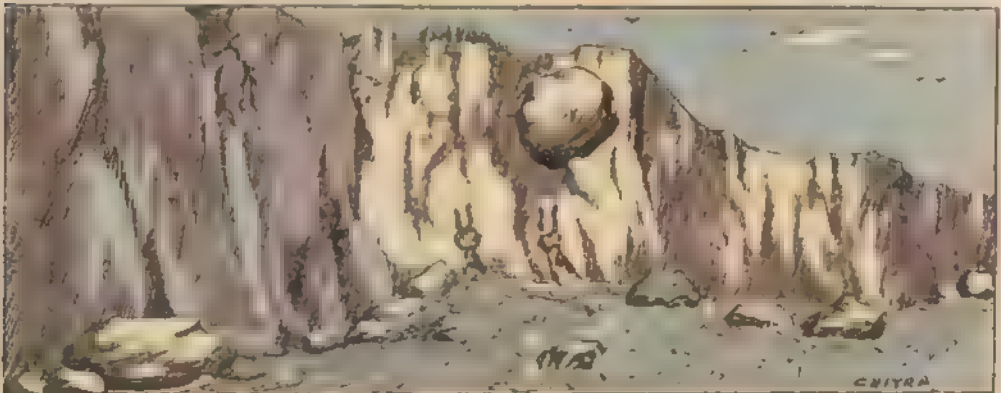
“ಸುಬಾಹು, ಇನ್ನು ನಾವು ಈ ಕುದುರೆ
ಗಾವ್ಗೆ ನಂಬಿದಂ ಪ್ರಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇವ
ಬನಾನಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ರತ್ನ ಬಿಡಬಹುದು.
ನಾವು ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳುವುದೇ
ರತ್ನವು.” ಎಂದು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರವನು ಸು
ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ಅದೇ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಿಕ್ಕಿತಾದ
ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಕಿವಿಯಿಂದ
ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರವನು ಎತ್ತಿದರು.

ಚಂದ್ರವನನು ರತ್ನವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದು
ಮೆರೆದನು. ಬಿಡಬಹುದೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬ
ಗಿಣ ಕಡೆ ಬಿಡಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಗಳ ಮುತ್ತ
ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ
ಕೆಳಗಿಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಅನು
ಸರಿಸಿದ ಸುಬಾಹು.

ಬಟ್ಟೆಯ ಬಹು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ
ಯುತ್ತಿರಲು, ರತ್ನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಇಳಿದುಕೊಂಡ
ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು “ನಾವು ಅವರನ್ನು
ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಗವದು ಅಸಾಧ್ಯ.
ಕಿರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮಾರು ಕೇಳಿದನು
ಕಂಡಕದ” ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. ಇಷ್ಟೇ ನಿಂತು
ಅವರ ಕೆಲಸ ಬಂದಾಗ, ಉರುಳಿಸುವುದು
ಬಿಟ್ಟು” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ
ಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ಮೇಲೆಬಿಡಿದ ಕಲ್ಲು
ಬಂದಾಗ ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರವನನ ಕಡೆ
ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅಂತ
ಕನ್ನಡ ತಮ ಸ್ವಲ್ಪಲೂ ನಂತರ ಸುಮಂತೆ
ಕೊಳೆರಿತು. ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಿಟ್ಟುಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು
ರಸ್ತೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರವನರು
ಕಂಡಾಗ, ಅಗಾಧವಾದ ಅಂಟನ್ನು ಸೇರಿ
ಕೊಂಡರು. ಚಂದ್ರವನನು ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ
ರತ್ನಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿ “ಸುಬಾಹು, ನಮಗೆ
ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಈಜಲು
ಬಿಡಬಹುದು.” ಎಂದು ಕೇಳಿ ಉತ್ತಿ ಹರಿ
ಯುತ್ತಿದ್ದ ನಡಿಗೆ ಹಾರಿದನು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಮೈಲಾಪುರದ ಅರಸ

ಮೈಲಾಪುರದ ಇಬನ್ ಮೈಲಾಪುರ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದ ಕಾಲಿಫ್ ಆಗಿದ್ದನು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಸಾಧುಶೀಲನು. ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ತಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿದ್ದಿಸಿರಿಸಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರಾಜಕತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲಿಫ್ ಮೈಲಾಪುರ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ ನಂತರ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು ಕೊಂಡನು. “ತಾತ, ನೀನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ನಿನ್ನ ಸಂಬಳವೆಷ್ಟು?” ಎಂದು ಕಾಲಿಫ್ ಕೇಳಿದನು.

“ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಸಣ್ಣದೊಂದು ಸಂದು ಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೊಪ್ಪಿದ್ದರು. ನನಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ದಿನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡು

ತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ ವೃದ್ಧ. “ಆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಪ್ತರಾದ ಸಂಬಳವೇ? ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಾದರೂ ಏನು?” ಕಾಲಿಫ್ ಕೇಳಿದನು.

“ಅಯ್ಯಾ, ಅದನ್ನು ನಾನು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ನಾನರಿಯೆ” ಎಂದು ವೃದ್ಧನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕಾಲಿಫ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ತೆರೆಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಚೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ತುಂಡು ಚರ್ಮ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಚರ್ಮದಮೇಲೆ ಏನೋ ಬರೆದಿತ್ತು. ಆಸ್ಥಾನದ ಭಾಷಾವಿಣ್ಣರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದರು. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಒಡೆಯನಾದ ಹಸನ್ ಆಬ್ದುಲ್ಲಾ ಎಂಬಾತ ನನ್ನು ಈಗಿರುವ ಕಲಿಫಾರವರ ತಂದೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂತು.

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ಸೆರೆಮನೆಯ ವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಹಸನ್ ಆಬ್ದುಲ್ಲಾ

ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕಾಲಿಫ್ ಮಂದ ಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, “ಹಸನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ. ಈ ಸಂದುಕ ನಿನ್ನ ಸೊತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಿನಗೀಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಸ್ವೀಕರಿಸು” ಎಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯನ್ನು ಅವನಮುಂದೆ ಹಿಡಿದನು.

ಹಸನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಅನುವಾಶ್ರುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಯವರು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ಕಸಿದು ಕೊಂಡ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಈಗ ನಾನಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಡವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ”

ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆ ಸಂದುಕದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳು ವಂತೆ ಕೇಳಲು, ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ಲಾರಂಭಿಸಿದನು :

“ಕೈರೋ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನನ್ನ ತಂದೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಿರಿವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರ ಏಕೈಕ ಪುತ್ರ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ನನಗೆ ವಂಡಿತರಿಂದ ಪಾಲ ಕೇಳಿಸಿ ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಉತ್ತಮ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ನನಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದರು. ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಆ ತರುವಾಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆರಗಿತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಪ್ಲೇಗ್‌ಮಾರಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿಬಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ನೌಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋದುವು. ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ತಿರುಪೇಟೆ ಜೀವಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಾನಿಳಿದೆ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತು “ಇದನ್ನು ಮಾರಿ, ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ” ಎಂದಳು.

ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾಯಕಟ್ಟಿಯಕಡೆ

ಹೊರಟೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಮೇಲೆ ಸವಾರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಫಕೀರನು ಎಂದು ರಾಧನು. ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಒಂಟಿಯಮೇಲಿನಿಂದ ಇಳಿದು “ಹಸನ್ ಅಬುಲ್ಲಾ ಎಂಬ ವರ್ತಕಶ್ರೇಷ್ಠನ ಮನೆಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾಶಯಾ, ಆ ಹಸರಿನ ವರ್ತಕನು ಈ ಕೈರೋ ನಗರದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಆತನು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ “ನೀನೇ ಅಲ್ಲವೇ ಹಸನ್ ಅಬುಲ್ಲಾ. ನಿಜ ಹೇಳು. ಆಲ್ಲಾ ಕಳುಹಿಸಿದ ಆತಿಥಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಹಂಗಿಸಿದನು. ನಂತರ ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪನಂತೆ ಆಲಿಂಗಿಸಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು.

ಆತನು ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನಿಟ್ಟನು. ಆತನು ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು ನಮ್ಮ ಆತಿಥಿಯಾಗಿ ಉಳಿದು ಕೊಂಡನು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಆತನು ನನಗೆ ಹತ್ತು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹದಿನಾರನೇಯ ದಿನ ಆತನು ತಟಕ್ಕನೆ “ಹಸನ್ ನನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ? ನೀನು ಬೇಡಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಆತನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ “ಒಂದೇಟಿಗೇ ಸಾಯುವವನ ಬೆಲೆ

ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು. ಒಂದೇಟಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಏಟು ಬಿದ್ದಮೇರತು ಸಾಯದಾತನಿಗೆ ಸಾವಿರದೈನೂರು ದೀನಾರಗಳಂತೆ. ಈ ವಿಷಯ ಕುರಾನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆಂದಕೂಡಲೇ ಆತನು ಸಾವಿರದೈನೂರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ಹಣವನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು “ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ನಿನ್ನನ್ನು ಜೊತೆಗಾರನಂತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ, ನಿನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಧಕ್ಕೆ ಯುಂಟಾಗದು” ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು. ಹಣವನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ.

ಫಕೀರನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ನಾನೊಂದು ಒಂಟಿಯನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆತನ ಸಂಗಡ ಹೊರಟೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಾನವ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತುದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದೆವು. ಹನ್ನೊಂದನೇಯ ದಿನ ಒಂದು ಮೈದಾನ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆವು.

ಆ ಮೈದಾನದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಶಿಲಾಸ್ತಂಭವಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ತಾಮ್ರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಯುವಕನ ವಿಗ್ರಹವಿತ್ತು. ಆ ಯುವಕನ ಬಲಗೈ ಚಾಚಿತ್ತು. ಐದು ಬೆರಳುಗಳೂ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆ ಐದು ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲೂ

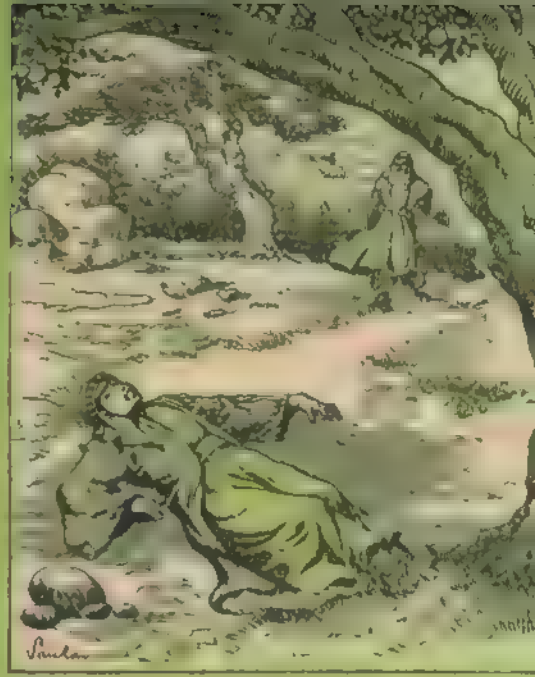
ಐದು ವಿಧವಾದ ಲೋಹಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾವಿ ಚಿನ್ನದ್ದು; ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯದು; ಮತ್ತೊಂದು ಚಾವಿ ತಾಮ್ರದ್ದಾದರೆ, ಮಗದೊಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ್ದು. ಉಳಿದೊಂದು ಚಾವಿ ಸೀಸದ್ದು.

ಫಕೀರನು ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಣಬಿಟ್ಟನು. ಅದರ ಬಾಣ ಅಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿಗ್ರಹದ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿರುವ ಚಾವಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಹೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾನು ಮೊದಲನೇ ಬಾಣದಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಚಾವಿಯನ್ನು ಬೀಳಿಸಿದೆ. ಆ ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕೊಡಹೋಗಲು, ಆತನು “ಅದು ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇರಲಿ” ಎಂದನು. ಅದರಿಂದ ಕಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೆಂಬ ವಿಷಯ ನಾನರಿಯೆ. ಎಂತಲೇ ಅದನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡೆ. ತದನಂತರ ನಾನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿದೆ. ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನನಗೆ ಆತನು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಚಾವಿ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಂತೆ!

ತರುವಾಯ ನಾನು ಕಬ್ಬಿಣದ ಮತ್ತು ಸೀಸದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿದೆ. ಫಕೀರನು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಗುರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ, ಆ ಎರಡು ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು

ತಾನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವು ಸುಖ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸುವ ಚಾವಿಗಳು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಬಾಣವನ್ನು ತಾಮ್ರದ ಬೀಗದ ಕೈಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಫಕೀರನು ಪಕ್ಕನೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು “ಎಲಾ, ಮನೆಹಾಳ, ಎಂಥಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿ” ಎಂದನು. ಆತನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಬಾಣ ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಗಾಯವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಪುರುವಾಯಿತು. ಆ ತಾಮ್ರದ ಚಾವಿಯಿಂದ ಮೃತ್ಯುನೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಂತೆ!

ನನ್ನ ಯಜಮಾನನು ಗಾಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ, ನನ್ನನ್ನು ಒಂಟಿಯಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದನು. ನಾವು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಮೂರು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಒಂದು ಹಗ್ಗಿನ ಶೋಟವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡೆವು. ಪೆಟ್ಟಿನ ನೋವು ವಿಪರೀತವಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಂಟುತ್ತಾ ನಡೆದು, ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೆ ಜೋಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ್ಣೊಂದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕಚ್ಚಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳು ಆ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವು. ಅರಚಲೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ನಾನು ತೇಲು ಗಣ್ಣುಹಾಕಿ ಕೆಳಗೆ ಅಂಗಾತ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ನನ್ನ ದುಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿದ

ಕೂಡಲೇ ಆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ ಗುಡ್ಡೆಹಾಕಿದನು. ನಂತರ ಹುಳ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಳಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟನು. ಆ ಹುಳಗಳು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊರೆದು ತಿಂದು ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಮೂರು ದಿನಗಳು ಹಿಡಿದುವು.

ಆ ಮೂರು ದಿನ ನಾನು ಪಟ್ಟ ಬವಣೆ ಹೇಳಲಾರಿ. ಮೂರು ದಿನವೂ ನನ್ನ ಧನ ನನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇದ್ದನು. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಸಿದ್ರೆಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಹಸಿವಿನಿಂದ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಾಯಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ

ಎಸಾದರೂ ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿಯುವ
ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ
ಜೀಲ, ನೀರಿನ ತಿತ್ತಿ ಬರಿದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು
ಹಸಿವಿನಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಫೋರನೆ
ಆತ್ತೆನು. ಧನ ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ
ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿದನು. ನಾವು
ಅಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಹಾಳುಮೂಳು ತಿಂದು
ಆರೋಗ್ಯ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆಂದು ನನ್ನ
ಧನ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ, ತಾನೇ ಎಲ್ಲಿಗೋ
ಹೋಗಿ ಪೇರುಹಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದನು.
ಆವನು ಆದರ ಮುಳ್ಳು ಕಿತ್ತು, ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿದು,
ಎಳಗಿನ ತಿರುಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.
ತಿಂದನಂತರ ನಾನು ತುಸು ಹುಷಾರಾದೆನು.

ಚಂದ್ರೋದಯವಾದಕೂಡಲೇ ಕಂಬಳಿ
ಹಾಸಿ, ಕಾಲುಚಾಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು
ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಫೋರನು ನನಗೊಂದು
ಕೆಲಸ ಹಚ್ಚಿದನು. ನೀನು ಈಗಲೇ ಬೆಟ್ಟ
ವನ್ನೇರಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಶಿಖರದಮೇಲೆ ಕಳೆಯ
ಬೇಕು. ಇದೇ ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಬಹು
ದಾದ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಸಹಾಯ. ನಾಳೆ
ಸೂರ್ಯೋದಯದ ತನಕ ಶಿಖರದಮೇಲಿದ್ದು,
ನಮಾಜುಮಾಡಿದನಂತರ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಾ.
ಮರೆತಾದರೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಬೇಡ, ಹುಷಾರು.
ಹಾಗೇನಾದರೂ ಸಿದ್ಧತೋದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ
ಪಾಂಚುರೋಗ ಬಂದೀತು” ಎಂದು ಸಾರಿ
ಪೇಳಿದನು. ಧನಯ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಹೇಳ
ಲಾದೀತೇ? ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಗೋಣ
ಗುತ್ತಾ ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಶಿಖರವನ್ನು
ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಶರೀರದ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ
ಕೂಡಲೇ ಸಿದ್ಧ ಮುತ್ರಿಕೊಂಡು ಬಂತು.
ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಸಮ
ಯಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಅತಿಪ್ರಯಾಸ
ದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಕಡೆ
ತಿರುಗಿ, ನಮಾಜುಮಾಡಿ, ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.

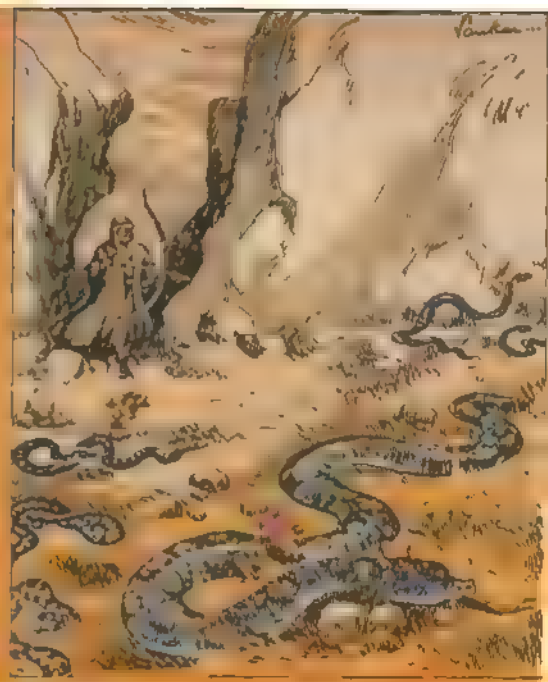
ನನ್ನ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ಜಡವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು
ತುಸಕ್ಕನೆ ಕುಸಿದು ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಿಂದ
ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ದೇಹವೆಲ್ಲಾ
ಪರಚಿಕೊಂಡು ರಕ್ತಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯಿತು.
ನನ್ನ ಧನ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನು

ನೆಲದಮೇಲೆ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ
“ನೆರಳು ಕಂಡು ನೀನು ಬರುವುದನ್ನು ಅರಿತೆ.
ಎಲ್ಲಿ, ಇತ್ತ ಬಾ, ಇಲ್ಲಿಂದಷ್ಟು ಅಗೆಯೋಣ”
ಎಂದನು. ನನಗೆ ದುಃಖ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ನರ
ಳಾಟ ಕೇಳಿ ಆತನು ಚಕಿತನಾಗಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ
ಹಾಯಿಸಿದನು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ
ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ನಿದ್ರಿಸಿದನೆಂದು ಆತನು ಬಹಳ
ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಬಳಿ
ಯಿದ್ದ ಚಾಕು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕೀಲುಗಳ ಬಳಿ
ಅಳವಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿ ರಂಧ್ರಮಾಡಿದನು. ರಕ್ತಕ್ಕೆ
ಬದಲಾಗಿ ನೀರು ಬಂತು. ನನ್ನ ನೋವು
ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು.

ಆತನು ಗುರುತುಹಾಕಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಇಬ್ಬರೂ ಅಗೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಗೆ
ಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮಗೊಂದು ಅಮೃತ
ತಿಲೆಯ ಸಮಾಧಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವ
ನೋವು ಮೂಳೆಗಳೂ, ಚರ್ಮದಮೇಲೆ
ಲಿಖಿತವಾಗಿರುವ ಶಾಸನವೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ಫಕೀ
ರನು ಆ ಶಾಸನವನ್ನು ಅತುರದಿಂದ ಓದಿ
ದನು. “ಹಸನ್, ಮಾನವಮಾತ್ರರು ನೋಡದ
ಇರಾವ್ ನಗರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ
ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಲೋಹವನ್ನಾದರೂ
ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲ ಸಿಂಧುರ
ಗಂಧಕ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಫಕೀರ.

ನಾವು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮ
ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ

ಒಂದು ಸರ್ಪಗಳ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂ
ಡೆವು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ
ಕಪ್ಪನೆಯ ಕಾಳಸರ್ಪಗಳು ಹರಿದಾಡು
ತ್ತಿದ್ದುವು. ಫಕೀರನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣ
ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ಕೊಂದಿರುವ ಉರಗ
ವನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ತಲೆ ಮತ್ತು ಗುಂಡಿಗೆ
ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು
ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ನಾನು ಜೀವದಾತಿಯನ್ನು
ತೊರೆದು ಆ ಕಣಿವೆಯ ಒಳಭಾಗವನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಸುದೈವದಿಂದ ನಾನು ಕೊಂಚ
ದೂರ ಹೋಗಲು ನನಗೊಂದು ಕೊಂಬುಗ
ಳಿರುವ ಸರ್ಪ ಕಾಣಿಸಿತು. ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ
ಅದನ್ನು ಕೊಂದು, ಅದರ ತಲೆ ಮತ್ತು
ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

ಘಟೀರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಆತನು ಒಂದುಕಡೆ
ಒಲೆಯಿಟ್ಟು, ಅದರಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಾತ್ರೆ
ಯಿಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಪದ ತಲೆ ಮತ್ತು
ಹೃದಯವನ್ನೂ ಹಾಕಿ, ಎರಡು ತೊಟ್ಟು
ಎಂಫಹದೋ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ಸುರಿದು, ಏನೋ
ಮಂತ್ರ ಗೊಣಗಿದನು. ಕೊಂಚಹೊತ್ತಾದ
ನಂತರ ಆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರವವನ್ನು ತನ್ನ
ಭುಜಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.
ದ್ರವವನ್ನು ಆತನ ಭುಜಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕಲು
ಆತನಿಗೆ ರೆಕ್ಕಗಳು ಬಂದುವು. ನನಗೂಸಹ
ರೆಕ್ಕೆ ಬರುವತನಕ ಆ ದ್ರವವನ್ನು ಆತನು
ತಿಕ್ಕಿದನು. ನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ
ಹಾರಿ ಇರಾಮ್ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ
ಕೊಂಡೆವು. ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಠವಾದ ಆ ನಗರ
ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿ
ಸಲು ನನಗೆ ಬಾಯಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನಾವು
ಅಲ್ಲಿಂದ 'ಕೀಮಿಯಾ' ಎಂಬ ಚೂರ್ಣವನ್ನು
ಮಾತ್ರ ತಂದೆವು. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ
ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಡಿದುಹೋಗಿದ್ದರು. ಆಗ
ಘಟೀರನು ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ತನ್ನೊಂ

ದಿಗೆ ಒಂದು ಭವ್ಯಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದನು. ಆ ಭವನ ಸೈಲ್ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿದೆ.
ನಾವು ಕೀಮಿಯಾ ಚೂರ್ಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ
ಬಹಳ ಬಂಗಾರ ತಯಾರುಮಾಡಿದೆವು.
ಘಟೀರನು ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ನನಗೊಪ್ಪಿಸಿ
ಕಾಲವಾದನು.

ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಜಿಳಿಯ
ಚಾವಿಗಳೇ ಇಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ
ವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲು, ಅದನ್ನು ಕರಗಿಸಿ
ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ
ಯವರ ಭಟ್ಟರು ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರು.
ಬಂಗಾರಮಾಡುವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತನಗೆ ತಿಳಿಸು
ವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಪೀಡಿಸಿದರು. ನಾನು
ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿ ನಿಮಗೆ ಅದರ
ರಹಸ್ಯ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಚಿನ್ನಮಾಡಲು
ಕೀಮಿಯಾ ಚೂರ್ಣವೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಸ್ತು.
ನೀವು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ."

ಹಸನ್ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಕಲೀಘಾ
ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪ
ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅಂಗಹೀನನ ಆರ್ತನಾದ
[ಎ. ಅನಂತಯ್ಯ ನಾವಡ, ವಿದ್ವಾನ್]

ಬಂದೆನು ದೂರದ ಪರವೂರಿಂದ!
ತಂದೆನು ಹಸಿವೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯನೊಂದ!
ಹೆರವರ ಬಯಲಿನೆಷ್ಟೋ ತಂದ —
ಕಾಲೊಂದಿಲ್ಲದ ಭಿಕ್ಷುಕ ಬಂದ!
ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ! ನೀಡುವಿರಾ?

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕಳೆದಿಹೆನಲ್ಲಾ!
ಬಂಧುಬಳಗದವರಾರೂ ಇಲ್ಲ!
ಹೇಳುವರಿಲ್ಲ! ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ!
ನೀವೇ ನನಗೆ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ!
ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ! ನೀಡುವಿರಾ?

ಹುಟ್ಟಿದನಾಡು ನಾ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ!
ಜಿಳಿಯುವ ಬೀಡು ಎತ್ತಿವೆ ಎಲ್ಲ!
ವಾಸಮಾಡುವ ಮನೆ ನನಗಿಲ್ಲ!
ಮುಂದಿನ ಗತಿಯನು ದೇವನು ಬಲ್ಲ!
ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ! ನೀಡುವಿರಾ?

ಆತ್ಮಾಶೆಯ ನಾ ಪಡುವವನಲ್ಲ!
ಕೂಡಿಡುವಾಶೆಯ ತಳೆದವನಲ್ಲ!
ಆತಿಸುವ ಬಯಸುವ ಹಂಬಲವಿಲ್ಲ!
ಹಿಡಿ ಅನ್ನವೆ ನನ್ನಾಶೆಯು ಎಲ್ಲ!
ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ! ನೀಡುವಿರಾ?

ನಾ ಬಂದರೆ ಕದ ಮುಚ್ಚಲುಬೇಡಿ!
ಕೊಟ್ಟಿದನಾಯನು ಫೂ ಬಿಡಬೇಡಿ!
ದಿನವೂ ನಾ ಬರುವವನೇ? ನೋಡಿ!
ಹಿಡಿ ಅನ್ನವನೋ ಧನಿಗಳೆ! ನೀಡಿ!
ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ! ನೀಡುವಿರಾ?

ಧನಗಳಿಗಿರುವ ರಾಜ ಯಶೋಧನನು ಅದರ್ಶ ಪ್ರಾಯನಾದ ಆರಸ. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯ ಬಡಾವೆಯಲ್ಲಿ ಭವ್ಯ ವೇಷದಿಂದ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಗುಡೆ ಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಮೂವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಳು “ರಾಜನಿಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತನ್ನು ವಿವಾಹ ವಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಶೆ. ಆಗ ನಾನು ಆರಸನು ತಿಂದನಂತರ ಉಳಿಯುವ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಭುಜಿಸಬಹುದು” ಎಂದಳು.

“ಲೇ, ಅಕ್ಕಾ, ಫಲಹಾರಗಳಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದೇನೇ? ನನಗೆ ಆರಮನೆಯ ಬಾಣ ಸಿಗನನ್ನೇ ವಿವಾಹವಾಗುವ ಯೋಚನೆಯಿದೆ” ಎಂದಳು ಎರಡನೇಯವಳು.

ಮೂರನೇಯವಳು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರೇ ಅವಳ ಅಕ್ಕಂದಿರು “ಲೇ, ನೀನು ಯಾರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವೆ, ಹೇಳೇ” ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು.

ಆಗ ತವಳು “ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ವಿವಾಹ ವಾಗಿ, ರತ್ನದಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ನನಗಿದೆ” ಎಂದಳು.

ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಾರನೇಯ ದಿವಸ ಆ ಸಹೋದರಿಯ ರನ್ನು ಆರಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಒಂದು ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮೂವರಿಗೂ ಅವರವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಕಿರಿಯ ಕನ್ಯೆಯ ವಿವಾಹ ಆರಸನೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಿತು.

ತಾನು ರಾಜೆಯಾದರೂ ಕಿರಿಯಾಕೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರನ್ನು ಬಹಳ ಆದರ ದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದರೇ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಮಾತ್ರ ತಂಗಿಯಮೇಲೆ ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಅಸೂಯೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಶೋಧನ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಮಡದಿ ಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಕೆ ಎಲ್ಲವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಆರಸನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸತಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಕೊಂಚಕಾಲವಾದ ನಂತರ ರಾಣಿ ಗರ್ಭ ವತಿಯಾದಳು. ಪ್ರಸವದ ಸಮಯ ಸಮಾ ಪಿಸಿತು. ಆಕೆಯ ಅಕ್ಕಂದಿರೇ ಸ್ವತಃ ರಾಣಿಯ ಹೆರಿಗೆಮಾಡಿಸಿದರು. ರಾಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಮಗನು ಜನಿಸಿದನು. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಒಂದು ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅರಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ತಂದು ಬಾಣಂತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟರು.

ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ನಾಯಿಯ ಮರಿಯನ್ನು ಹೆದದಳೆಂಬ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಂದ ಯೋಚೆಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡನು.

ರಾಣಿಯ ಅಕ್ಕಂದಿರು ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಮಗು ರಾಜೋದ್ಧಾನದ ಮಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಂತಾನಹೀನನಾದ ಆ ಮಾಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುಜಾತನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅತಿ ಮನುಷ್ಯೆಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಾರನೇಯ ವರ್ಷ ರಾಣಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಈ ಸಲ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯನ್ನು ತಂದು ಮಲಗಿಸಿ, ಮಗುವನ್ನು ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಮಗುವೂ ಸಹ ತೊಟ್ಟಿಲಮಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮಾಲಿ ಸುಕೇತನೆಂದು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ, ಅತಿ ಮನುಷ್ಯಕಾರದಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ಸತಿ ಎರಡುಬಾರಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ, ಎರಡು ಜಂತುಗಳನ್ನು ಹೆದೆದುವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ತುಂಬಾ ನೋಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ರಾಣಿಯಮೇಲಿನ ಮೋಹದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದನು.

ರಾಣಿ ಮೂರನೇಯ ಬಾರಿ ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಅಕ್ಕಂದಿರು ಈ ಸಲ ಒಂದು ಇಲಿಮರಿಯನ್ನು ತಂದು ರಾಣಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಮಗೂ ಸಹ ಮಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಳು. ಮಗು ತುಂಬಾ ಅಂದವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಮುಖ ಅರಳಿದ ಪುಷ್ಪದಂತಿತ್ತು. ನಕ್ಕರೆ ಮುತ್ತುಗಳು ಉದುರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸಿಗೆ ಸುಹಾಸಿನಿ

ಯೆಂದು ಮಾಲಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ
ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾ
ಗಲೇ ಮಾಲಿಯ ಮಡದಿ ಮರಣಹೊಂದಿದಳು.
ಮಾಲಿ ಅರಮನೆಯ ನೌಕರಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತ
ನಾಗಿ ರಾಜನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಿಂದ ನಗರದ
ಅಚಿ ಒಂದು ಉದ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,
ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕ
ಳೊಂದಿಗೆ ಅನಂದದಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸು
ತ್ತಿದ್ದನು. ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾಗುವ
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಲಿ ತೀರಿಹೋದನು.
ಮರಣಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸುಹಾಸಿನಿ
ಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ
ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಅಣ್ಣಂದಿ
ರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಸುಜಾತ, ಸುಕೇತರು ಎಂದಾದರೊಂದು
ದಿನ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಆದರೆ
ಸುಹಾಸಿನಿ ಎಂದೂ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಕದಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು
ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಮುದುಕಿ
ಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದು “ಅಹಾ ಎಂತಹ ಸೊಗು
ಸಾದ ಉದ್ಯಾನ. ಈ ಮರದನೆರಳು ಎಷ್ಟು
ತಂಪಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ. ಅನುಮತಿ
ನೀಡುನೆಯಾ. ತಾಯಿ” ಎಂದು ಸುಹಾಸಿನಿ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

ಸುಹಾಸಿನಿಯೂ ಸಹ ಅ ಮುದುಕಿಯೊಂ
ದಿಗೆ ಮರದನೆರಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು “ಈ ಕೋಟದಲ್ಲಿ
ಏನಾದರೂ ಕೊರತೆ ಕಾಣಿಸುವುದೇ, ಅಜ್ಜೀ”

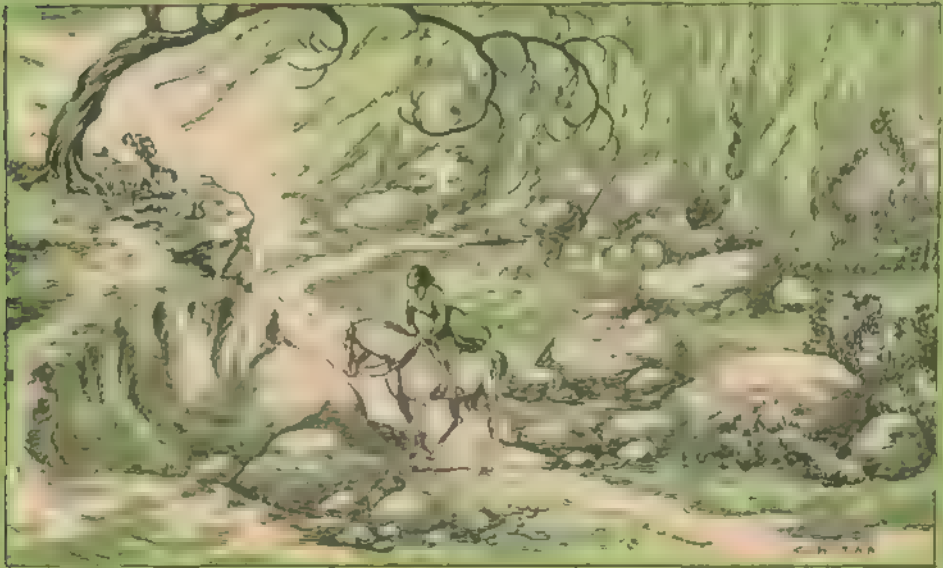

ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. “ಮಾತನಾಡುವ ವೃತ್ತಿ, ಹಾಡುವ ವೃತ್ತಿ, ಜೀವಜಲಗಳಿದ್ದರೆ ಈ ತೋಟವನ್ನು ಸುರಮಾಗಬಲ್ಲ ಉದ್ಯಾನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇರಲಾರದು” ಎಂದಳು ಅಜ್ಜಿ. “ಹೌದೆ? ಆ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದು, ಅಜ್ಜೀ ನನಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದು ಸುಹಾಸಿನಿ ವೃದ್ಧಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇಯ ದಿನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವ ಮೊದಲನೇ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವು ಸಿಕ್ಕುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಮುದುಕಿ ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದಳು. ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ

ಕೂಡಲೇ ಸುಹಾಸಿನಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವೃದ್ಧಳು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆಗ ಸುಜಾತನು “ತಂಗೀ, ಕಾಳೆಯೇ ಹೊರಟು ಅವುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ನಂದನವನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವನು ಮಾರನೇಯ ದಿನವೇ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇಯ ದಿನ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಯಿಷ್ಟ ಬಿಟ್ಟದಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಬಿಟ್ಟದತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿಲ ಮಹಾಮುನಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅಂದು ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಮೊದಲನೇಯ ವೃತ್ತಿ, ಅದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು “ಮುನೀ

ಶ್ವರರೇ, ಮಾತಾಡುವ ಸತ್ವಿ, ಹಾಡುವವ್ಯಕ್ತ, ಜೀವಜಲಗಳು ಇರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕೃಪೆ ತೋರಬೇಕು” ಎಂದು ಅತಿವಿನಯ ದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

“ನತ್ಯಾ, ಅವು ಬಿಟ್ಟವ ಶಿಖರದಮೇಲಿನೆ. ಅದರೆ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಟವರು ಯಾರು ಹಿಂತಿರುಗಿಬಂದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು ಮುನಿ. ಸುಜಾತನು ಹೆದರದೆ ಬಿಟ್ಟು ವನ್ನೇರಿದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಠಿಣ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಮನುಷ್ಯರೇ ಈ ರೀತಿ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹಗಳಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗಲು ಅವನಿಗೆ ಯಾರದೋ ಕರ್ಕಶವಾದ ಗದರಿಕೆ ಕೇಳಿಬಂತು. ಅವನು ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ

ದನು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅತನು ಝಿರ್ಝಿರೆ ಒಂದು ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಯಾದನು.

ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳು ಕಳೆದರೂ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರದಿರಲು ಸುಕೇತನು ಬಿಟ್ಟದಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಹೋಗಬೇಡ ವೆಂದು ಸುಹಾಸಿನಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಳು. ಅದರಿ ಅವನು ತಂಗಿಗೆ ಸಮಾ ಧಾನವೇಳಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಅವನೂ ಸಹ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ನಂತೆಯೇ ಕಠಿಣಮಹಾಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರು ನಿವಾರಿಸಿದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಮನಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟು ವನ್ನೇರಿದನು. ಕರ್ಕಶವ್ಯಸಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವೆದರಿ, ಅತ್ತಿತ ನೋಡಲು, ಅಣ್ಣನಂತೆಯೇ ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಯಾದನು.

ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತೆ ಬರಲಾರ ರೆಂದು ಖಚಿತವಾದನಂತರ ಸುಹಾಸಿನಿಯು ಗುಂಡಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಸಹೋದರರನ್ನಾದರೂ ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಬರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕುದುರೆಯೇರಿ ಕಠಿಣ ಮಹಾಮುನಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. “ಮುನೀಶ್ವರರೇ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಇತ್ತ ಕಡೆ ಬಂದರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಬಂದರು ತಾಯಿ. ಅವರು ಬಿಟ್ಟದಮೇಲೆ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದರು ಮಹಾ ಮುನಿ. “ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವೇನು? ನನಗೆ ಅವರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗದ್ಗದ

ಕಂತದಿಂದ ನುಡಿದಳು ಸುಹಾಸಿನಿ. “ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇರಿ ಮಾತಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ, ಹಾಡುವ ಮರ ಮತ್ತು ಜೀವಜಲಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಂಡರೆಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಆಣ್ವಂದಿರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ನೀನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿಯಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರನ್ನು ಕಾಣಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನೆಯಾದ ಕಾರಣ ನಿನಗೆ ಜಯ ಲಭಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ” ಎಂದನು.

ಆವಳು ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆಯ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದರ ಆ ವಿಕೃತಧ್ವನಿಗೆ ಸುಹಾಸಿನಿ ಬೆದರಲಿಲ್ಲ. ಆವಳು ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರವನ್ನೇರಿ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅದೇ ಮಾತಾಡುವ ಪಕ್ಷಿ.

ಆ ಪಕ್ಷಿ ಅವಳಿಗೆ ಹಾಡುವಮರ, ಜೀವಜಲವಿದ್ದ ಕೊಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಪಕ್ಷಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಅವಳು ಹಾಡುವವೃಕ್ಷದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಜೀವಜಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಇದ್ದ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹಗಳಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ತೊಟ್ಟು ಜೀವಜಲವನ್ನು ಚಮಿಕಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಾಜಕುಮಾರರಾದರು. ಆ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸಹೋದರರೂ ಇದ್ದರು. ಮೂವರೂಕಲೆತು ಅವರ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ತೋಟಕ್ಕೆ ಮಾತಾಡುವ

ಪಕ್ಷಿ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಎತ್ತಿತ್ತಿಂದಲೋ ಹಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ಉದ್ಘಾಟನದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿ ವರ್ಷದಾದ್ಯಂತವೂ ಹಾಡತೊಡಗಿದುವು. ಹಾಡುವವೃಕ್ಷದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ನೆಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಅವರ ಎಲೆಗಳು ಹಾಡಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದುವು. ಹಾಡು ಕೇಳಲು ಮಂದಮಾರುತ ತೋಟವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿತು. ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಜೀವಜಲವನ್ನು ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ನೀರಿನಕಾಲುನೆಗಳೆಲ್ಲ ಜಲಜಲರವದಿಂದ ಹರಿಯತೊಡಗಿದುವು.

ಸುಹಾಸಿನಿಯ ತೋಟದ ಮಹಿಮೆ ರಾಜನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮೂರನೇಯ ಸಲ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹಡೆದಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಆಕೆಯನ್ನು ಸೆರೆಮನೆ

ಯಲ್ಲಿಡಿಸಿದ್ದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೆಂಬುದು ದೂರವಾಯಿತು. ಸವಾ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಹಾಸಿನಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾರ ಹಗುರವಾಗಬಹುದೆಂದು ರಾಜನು ಒಂದು ದಿನ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಆಗ ಸುಹಾಸಿನಿಯೊಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ಸಹೋದರರು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವಳು ಕಂಗೆಟ್ಟಳು. ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಮಾತಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಪಕ್ಷಿಯೇ, ಪಕ್ಷಿಯೇ, ರಾಜನಿಗೆ ಏನು ಆಡಿಗೆ ಮಾಡಬಿಡಿಸಲಿ?” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದಳು.

“ಮುತ್ತುಗಳು ತುಂಬಿದ ಕಜ್ಜಾಯ ಮಾಡು” ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ.

ಸುಹಾಸಿನಿ ಪಕ್ಷಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಕಜ್ಜಾಯ ಮಾಡಿ ರಾಜನ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ರಾಜನು ಒಂದು ಚೂರು ಕಜ್ಜಾಯವನ್ನು ಮುರಿದು ನೋಡಿ “ಇದೇನಿದು, ಇದರಲ್ಲಿ

ಮುತ್ತುಗಳಿವೆ. ಇಂತಹ ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ” ಎಂದನು.

“ರಾಣಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಇಲಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದೆಂದರೇನು ಮಹಾ ಪ್ರಭು” ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಪಕ್ಷಿ.

ರಾಜನಿಗೆ ಎದೆ ದಸರ್ ಎಂದಿತು. “ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆಡದಳೇ? ಅವರೇನಾ ದರು? ಎತ್ತ ಹೋದರು? ಹೇಳಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊ, ಪಕ್ಷಿಯೇ” ಎಂದು ಕಾತುರಸ್ವರ ದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದನು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸುಜಾತ, ಸುಕೇತರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.

“ಇವರೇ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು” ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ.

ರಾಜನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಅನಂದ ಬಾಷ್ಪಗಳು ಜಾರಿದುವು. ಅವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಗಿ ದಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಆರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡನು. ಅಕ್ಕಂದಿರು ತನಗೆ ಅಪಾರದ್ರೋಹ ಮಾಡಿ ದ್ದರೂ ಸಹ ರಾಣಿ ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದಳು.

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನನಗರದಲ್ಲಿ ಧನ ಸಾಲನೆಂಬ ವರ್ತಕವಿದ್ದನು. ಆತನು ಸ್ವಾಗಾ ರದನಿಮಿತ್ತ ಸ್ವರ್ಣಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವಾಗ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ವಿರಜೀಕಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧನ ಸಾಲನ ಹೆಂಡತಿ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆತ್ತಳು. ಗಂಡುಬಿರುಗು. ಒಂದೇ ಹೋಲಿಕೆ. ಧನ ಸಾಲನು ಅವರೊಡನೆ ಸ್ಥಾನಮಾಧನ, ದೊಡ್ಡ ಮಾಧನ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು.

ಧನಸಾಲನ ಹೆಂಡತಿ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಕ್ಕದಂಚೆ ಸ್ವರ್ಣಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಸನಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಡನೊಬ್ಬನ ಹೆಂಡತಿ ಸಹ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆತ್ತಳು. ಆದ್ದು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ಅವರೂ ಸಹ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಯಿದ್ದರು. ಆ ಬಡನು ಧನಸಾಲನಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆವಾಡು ಕಳೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಲು ನನಗೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕ

ಳೊಂದಿಗೆ ಇವರನ್ನೂ ಸಹ ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೊಡ್ಡವರಾದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಧನಸಾಲನು ಆ ಬಡನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ದೊಡ್ಡರಾಮ ಸಣ್ಣರಾಮ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟನು.

ಈ ಅವಳಿಜವಳಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಧನಸಾಲನು ಸ್ವರ್ಣಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಆತನು ಕಾಂಚನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟ ವಶಾತ್ ನಡುಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ನೌಕೆ ದಾಳಿಗೊಂಡು ಒಂದು ಬಂಡೆಗೆ ಒಡಿದು ಚೂರುಚೂರಾಯಿತು. ಧನಸಾಲನೂ, ದೊಡ್ಡಮಾಧನ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡರಾಮರು ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಿಯೂ, ಧನಸಾಲನ ಹೆಂಡತಿ, ಸಣ್ಣಮಾಧನ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣರಾಮರು ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪಾಗಿಯೂ ಸೇರಿಹೋದರು.

ಎಚ್. ಆರ್. ಮುಳಬೈಲು

***

ಕನ್ನೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದನು. ಅವನ ನೌಕರ ಸಣ್ಣರಾಮನು ಗಂಗೆ ಎಂಬುವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಯಜಮಾನನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಗಂಗೆ ಮನೆಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಮಂಜರಿಯ ನೆಟ್ಟಿನ ದಾಸಿಯಾದಳು.

ಧನಪಾಲನ ಸಂಗಡವಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಮಾಧವನಿಗೆ ತನಗೊಬ್ಬ ಸಹೋದರನಿರುವನೆಂಬ ಅಂಶ ತಿಳಿಯಿತು. ಹಸುಳೆಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಕಡಲಮೇಲಿದ್ದ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾರುತದ ದೆಸೆಯಿಂದ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನೂ ನಾಪತ್ತೆಯಾದನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ನೌಕರ ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಹೋದನು. ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದರೂ ಅವರು ಕಾಂಚನನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಿಲ್ಲ. ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಧನಪಾಲನಿಗೆ ಪುತ್ರವಿಯೋಗ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ, ಮನೆಮತಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ತಾನೂ ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಟನು.

ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಎರಡುವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಧನಪಾಲನು ರುದ್ರಪುರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜಭಟ್ಟರು ಆತನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಕಾಂಚನ ನಗರವಾಸಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಆತನನ್ನು ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಂಚನನಗರ ಮತ್ತು ರುದ್ರಪುರಗಳ ನಡುವೆ ವೈಮನಸ್ಸುಂಟಾಗಿತ್ತು.

ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗರು ಧನಪಾಲನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಆಕೆಯ ಸಂಗಡಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿ ರುದ್ರಪುರವೆಂಬ ನಗರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದರು. ಧನಪಾಲನು ಒಂದು ತಿವ್ವದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಾಂಚನನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಇದು ನಡೆದು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ರುದ್ರಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಸಣ್ಣಮಾಧವನು ಆ ದೇಶದ ಅರಸನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿದನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದನು. ಮಂಜರಿಯೆಂಬ ಶ್ರೀಮಂತರ

ರುದ್ರಪುರದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಕಾಂಚನ ನಗರವಾಸಿ
 ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಡೀಪಾರುಮಾಡಿದ್ದರು; ಕೆಲವ
 ರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿದ್ದರು. ಈ
 ವಿಷಯ ಧನಪಾಲನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ತಾನು
 ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು
 ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ,
 ಅವನು ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಸಹೋ
 ದರನನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಲು ಹೋದನೆಂದೂ
 ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

“ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಆದರೆ ನೀವು ವಯೋವೃದ್ಧರೂ, ಸಂಭಾವಿತರೂ ಆಗಿರುವಿರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೇವಲ ಮೂವಿವರೆ ನಿಮಗೆ ಕಾರಗೃಹವಾಸ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜನು ಧನಪಾಲನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಭಟನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಧನಪಾಲನು ರುದ್ರಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದ
ದಿನವೇ ದೊಡ್ಡಮಾಘವ ಮತ್ತು ರಾಮರೂ
ಱ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಆದರೆ ತಾವು
ಕಾಂಚನನಗರವಾಸಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸೆರೆ
ಮನೆವಾಸ ಖಂಡಿತವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.
ಕಾಂಚನನಗರದಿಂದ ಬಂದ ಸಂಭಾವಿತ
ನೊಬ್ಬನನ್ನು ರಾಜಭಟರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ
ಮುಂಚೆ ಬಂಧಿಸಿದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಮಾಘ
ವನು ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅವನು
ತನ್ನ ತಂದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯದುದರಿಂದ
ಅಕುರಿತು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ
ಸಣ್ಣಮಾಧವನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ
ತಂದೆಯ ಅಥವಾ ಆಣ್ವನ ವಿಷಯವನ್ನೇ
ಏಕೆ ತಾಯಿಯ ವಿಷಯವೂ ತಿಳಿಯದು.
ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರಬಲ ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಅವ
ನನ್ನೂ, ಅವನ ನೌಕರ ರಾಮನನ್ನೂ ಮತ್ತು
ಘನಪಾಲನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿದ ಹಳ್ಳಿ
ಗರು ಘನಲೋಭದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾಯಿ
ಯಿಂದ ಬೇರೆಮಾಡಿ, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಂತನಿಗೆ
ಮಾರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಸಾಮಂತನಬಳಿ ಬೆಳೆದು
ದೊಡ್ಡವನಾದ ಸಣ್ಣಮಾಧವನನ್ನು ಒಂದು
ದಿನ ರಾಜನು ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿ ಉನ್ನತ ಪದವಿ
ಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದನು.

ರುದ್ರಕೃಪವನ್ನು ಸೇರಿದ ದೊಡ್ಡಮಾಧವ ಮತ್ತು ರಾಮರು ಅಡಗೂಲಿಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ತಮ್ಮ ಬಲಿ ಬರೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೊರಟರು. ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಸುತ್ತಾಡಿದ ನಂತರ ದೊಡ್ಡಮಾಧವನು ತನ್ನ ನೌಕರ ರಾಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಂಚ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ಲೋ, ರಾಮ, ಇದನ್ನು ಆಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳು. ನಾನು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಉಣ್ಣಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ರಾಮನು ಹೋದ ಕೆಲವಾರು ಸಿಮಿಷಗಳ ಗಲ್ಲಾ ಅದೇ ರಾಮನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ದೊಡ್ಡಮಾಧವನಿಗೆ ಕಾಣೆ

ಸಿತು. ಹಾಗೆ ಬಂದವನು ಸಣ್ಣ ರಾಮ. ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದ ಮಾಧವನು “ಏಕೋ, ಆಗಲೇ ಬಂದಾಬಿಟ್ಟ? ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ವೇನು ಮಾಡಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ರಾಮರೂ ಒಂದೇ ರೂಪತಾನೇ! ದೊಡ್ಡ ಮಾಧವನು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಂತೆ ಸಣ್ಣ ರಾಮನೂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನು. ಅವನು ಮಾಧವನನ್ನು ನೋಡಿ “ಅಮ್ಮಾವರು ಉಟಕ್ಕೆ ಬೇಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಬನ್ನಿ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದನು.

“ಸಾಕು ನಿನ್ನ ಹಾಸ್ಯ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಮಯಸಂದರ್ಭವಿರಬೇಕು. ಹೂಂ, ಹಣ ವೇನು ಮಾಡಿದೆ?” ಎಂದು ಗದರಿದ ಹಿರಿಯ ಮಾಧವ. “ಏನು ಸ್ವಾಮಿಯಾದು ವಿಚಿತ್ರ.

ಅಮ್ಮಾ ನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಹಣದ ವಿಷಯವೇನೂ ತಿಳಿಯದು” ಎಂದ ರಾಮ.

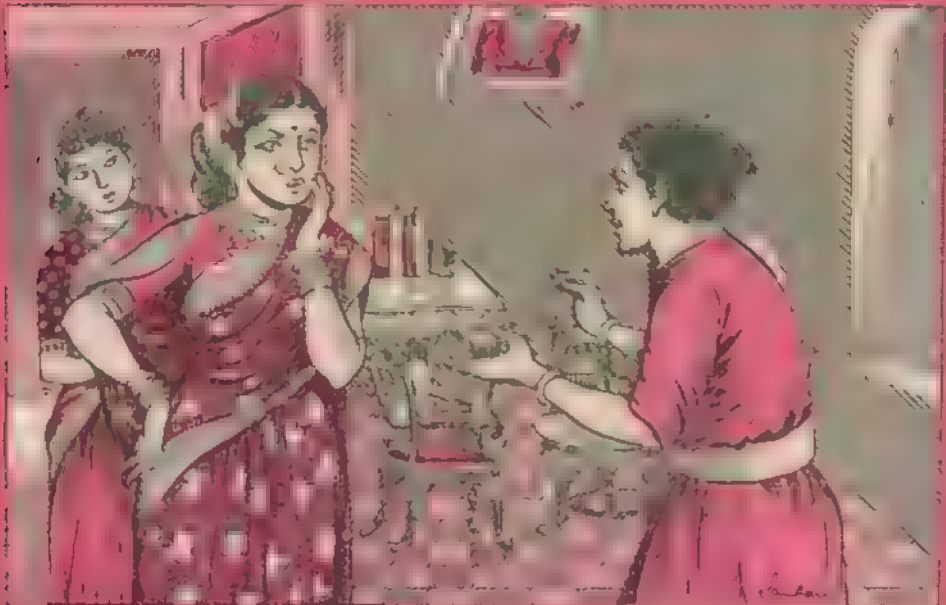
“ಯಾರೋ ಅದು ಅಮ್ಮಾ ನರು?” ಎಸ್ಮಿತ ನಾಗಿ ನುಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಮಾಧವ.

“ನಿಮ್ಮ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ ಸ್ವಾಮಿ” ಹಳ್ಳು ಕಿರಿದರಾಮ. ಓರಿಯಮಾಧವನಿಗೆ ನನ್ನ ನುದುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು “ಮೊದಲು ಹಣವೇನು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಹೇಳೋ ಮುರಾಳ. ಹುಟ್ಟುಚ್ಚಾರೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಹಳ್ಳು ಉದುರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೀನು,” ಎಂದು ಅವನು ಕಳೆದನು.

“ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನೀವು, ನಾನಲ್ಲ. ಉಟೆವಾದ ನಂತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಷ್ಟು ಬಯ್ಯುವಿರಂತೆ. ಈಗ ಮನಗೆ

ಬನ್ನ” ಎಂದು ಸಾ ರಾಮ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ದೊಡ್ಡ ಮಾಧವನ ಕೋಪ ಸ್ತಗ್ಗಿತ್ತಿತ್ತು. ರಾಮನ ಕವಾಲಕ್ಕೆ ಎರವೇಳು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂದು “ಅಮ್ಮಾ, ಯಜಮಾನ ರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೊಡೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರು” ಎಂದನು.

ಮಂಜರಿ ಮೊದಲೇ ಸಂಶಯ ಸ್ವಭಾವ ದವಳು. ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆ ತಂದಿದ ಮಂಜರಿ ಸದಾ ಗಂಡನನ್ನು ಗೋಳು ಹೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಂಜರಿಗೆ ಮಾಲತಿ ಎಂಬ ಸಹೋದರಿಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಅಕ್ಕನು ಭಾವನನ್ನು ವೃಥಾ ಕಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ರೋಸಿಹೋಗಿದ್ದಳು.

“ ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನೊಂದಿಗಲ್ಲವಷ್ಟೇ?” ಎಂದು ಮಾಧವನು ಕೇಳಿದನು. ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ತಾನು ಕೇವಲ ಎರಡು ತಾಸುಗಳಿಂದೇ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪುವಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. “ ಈ ದಭಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ದರ್ಪದಿಂದ ನುಡಿದಳು. ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡಮಾಧವನು ಮಂಜರಿಯಸಂಗಡ ಹೋದನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜರಿ, ಮಾಲತಿಯರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಊಟಮಾಡಿದರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಳು ಮಂಜರಿ. ಮಾಲತಿ ಅವನನ್ನು “ ಬಾವಾ” ಎಂದು ಕರೆದಳು. ತಾನು ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವೆನೋ, ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವೆನೋ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ದೊಡ್ಡಮಾಧವನೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ
ರಾಮನಿಗೂ ಇದೇ ಅನುಭವವಾಯಿತು.
ಗಂಗೆ ಅವನ ಸಹಕರ್ಮಿಯಂತೆ ನಡೆದು
ಕೊಂಡಳು. ಗಂಗೆ ಒಬ್ಬ ಗಯ್ಯಾಳಿ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮಾಧವನು ಮನೆ ಸೇರಿ
ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೌಕರನೂ, ಹಣವೂ
ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವಿಲ್ಲದ
ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನೆಂದು ರಾಮನನ್ನು ಛೇ
ಮಾರಿ ಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂದರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದಳು. ಅವನು ತನ್ನ ಪತಿ ಎಂತಲೇ
ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು. ತನ್ನೆಡೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ

+++++

ಎಲ್ಲರೂ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂಜರಿಯ ನಿಜವತಿ ಸಣ್ಣಮಾಧವನು ತನ್ನ ಸೇವಕ ಸಣ್ಣರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದನು.

“ಯಾರದು?” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಮಾಧವ ರಾಮರೆಂದು ಜವಾಬು ಬಂತು. “ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವ್ಯಾರೋ ನಾವರಿಯೆವು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿ” ಎಂದು ನೌಕರನು ಹೇಳಿದನು.

ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಪರವುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳೆಂದು ಕೇಳಿ ಸಣ್ಣಮಾಧವನು ಉರಿದಿದ್ದನು.

ಊಟವಾದನಂತರ ಕುಂಟುನೆವ ಹೇಳಿದೊಡ್ಡಮಾಧವ ಮತ್ತು ರಾಮರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡಮಾಧವನಿಗೆ ಮಾಲತಿಯ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದರೂ ಮಂಜರಿಯ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಬೇಸರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದುವು. ದೊಡ್ಡರಾಮನು ಗಯ್ಯಾಳಿ ಗಂಗೆಯ ವೇಷಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ರೋಸಿ ಹೋದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋಗಲು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಯೊಬ್ಬನು ಎದುರಾಗಿ, ದೊಡ್ಡಮಾಧವನನ್ನು ಕಂಡು ಸಣ್ಣಮಾಧವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ “ಮಾಧವ ಅವರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲೇ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಚಿನ್ನದ ಸರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನಿಟ್ಟನು. ದೊಡ್ಡಮಾಧವನಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು.

“ಎನಿದು? ಇದನ್ನು ನನಗೇಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಕ್ಕಸಾಲಿ ನಕ್ಕು “ಅಗಲೇ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರೇನು. ಈ ಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಹಣವನ್ನು ನಂತರ ಕೊಡುವಿರಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟನು. ದೊಡ್ಡಮಾಧವನು ರಾಮನಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ರಾಮ, ನಾನು ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇರಲಾರೆ. ಕೂಡಲೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೇವಿನಬಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ. ಹೊರಟುಬಿಡೋಣ” ಎಂದನು.

ಅತ್ತ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ಕಷ್ಟಬಂತು. ಆತ ದೊಡ್ಡಮಾಧವನಿಗೆ ಒಡವೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದ ಕೊಂಚ

ಚಂದಮಾಮ

ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಾಕಿವಾರರು ಅವನನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿಸಿ
ರಾಜಭಟರಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟರು.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣನಾಥವನು ಆತ್ಮ
ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಕ್ಕಸಾಲಿ ಅವನನ್ನು
ನೋಡಿ “ದೇವರಂತೆ ಬುಂದಿ ಸ್ವಾಮಿ,
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ
ಸರದ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇವರ ಕಾಟದಿಂದ
ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಸಣ್ಣನಾಥವನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು
“ನೀನು ನನಗೆ ಚೆನ್ನದ ಸಂಪನ್ನು ಎಂದು
ಕೊಟ್ಟೆ, ಯಾವಾಗ ಕೊಟ್ಟೆ, ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು”
ಎಂದನು. ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನು ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡು
“ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈಗ
ಮೋಸಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಈ

ಮೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ. ಇವನನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿ”
ಎಂದು ರಾಜಭಟರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

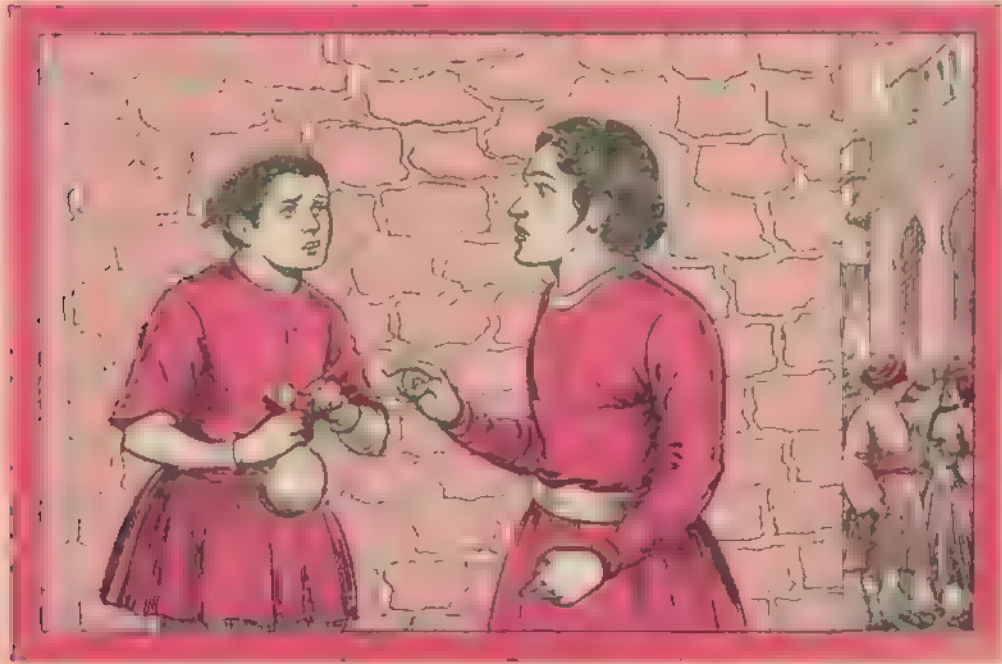
ರಾಜಭಟರು ಸಣ್ಣನಾಥವನನ್ನೂ ಸಹ
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಭಟರು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ
ನನ್ನೂ, ಸಣ್ಣನಾಥವನನ್ನೂ ಸೆರೆಮನೆಗೆ
ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಮನು
ಬಂದನು. ‘ಸಾಮಾನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲಬಳಿ
ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಡಗು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧ
ವಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಯಜಮಾನನ
ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಣ್ಣನಾಥವನು ಅವ
ನನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ತನ್ನ ನೌಕರನೆಂದೇ
ಭಾವಿಸಿ “ಲೋ, ತಕ್ಷಣ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇವನೊಬ್ಬ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದನು.

ಅನ್ವಯ ತನ್ನ ಒಡೆಯನಲ್ಲಿವೆಂಬ ಅಂಶ ರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಮತ್ತೆ ಆ ಹಾಳು ಮನೆಗೇಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪ್ರತಿ ಯಾಡದೆ "ಅವನೇ" ಎಂದನು. 'ಯಜ್ಞ ಮಾನರು ಮನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ' ಎಂದು ಗೊಣಗಿ ಕೊಂಡು ತಾವು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದುಮಾಡಿದ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ರಾಜಭಟರು ಬಂಧಿಸಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಮಂಜರಿ ಏನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ರಾಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ರಾಮನು ಆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ

ಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡಮಾಧವನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ದೊಡ್ಡಮಾಧವನಿಗೆ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟು ಕನಸಿನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ತನಗೆ ಹಣ ನಂತರ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಬಟ್ಟೆ ವಾಸಾಯೊಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು "ರಾಯರೇ, ತಮಗಾಗಿ ಈ ಮೊಸ ಮಾದರಿಯ ಬಟ್ಟೆ ತರಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವಾರು ಘನು ಬಟ್ಟೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಈ ಚೋದವನ್ನು ಕಂಡು ದೊಡ್ಡಮಾಧವನು ಈ ನಗರದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನು ಕಾರಣವೆಂದಲೋ ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮಣೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಉಳಿದವರ ವಿಷಯ ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ,

ವನು ಅವಳನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿದನು. ಊಟದಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ರಾಜಭಟ್ಟರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹಣ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ನಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅವನ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂಜರಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೆಂದುಕೊಂಡಳು. ನೌಕರ ರಾಮನೂಸಹ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲಕೊಟ್ಟನು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಕತ್ತಲುಕೋಣೆಗೆ ತಳ್ಳಿ, ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ನೌಕರರು ಕೆಲವರು ಮಂಜರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ತಾಯಿ, ಯಜಮಾನರೂ ರಾಮನೂ ಕೋಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾರೊಂದಿಗೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೆವು” ಎಂದರು. ಮಂಜರಿ ಕೆಲವುಜನ ನೌಕರರೊಂದಿಗೆ ಸಕ್ಕದ ಬೀದಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮಾಧನ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡರಾಮ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೊಡ್ಡಮಾಧನನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನು ಕೊಟ್ಟ ಸರವಿತ್ತು.

“ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವಿರಿ ರಾಯರೇ, ಸರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ

ತನ್ನ ನೌಕರ ರಾಮನಿಗೂ ಬುದ್ಧಿಕೆಟ್ಟಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ “ರಾಜಭಟ್ಟರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೇ? ಮತ್ತೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಮನೆಯಿಂದ ಹಣ ತಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹಣದ ಫೈಲಿ ತೋರಿಸಿದನು. ದೊಡ್ಡಮಾಧನನು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವುದರ ಬದಲು ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿ “ದೇವದೇವ, ನನಗೆ ಮತಿಗೆಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತಾದರೂ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರಲು ಮಂಜರಿ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಸಣ್ಣಮಾಧ

ಚಂದಮಾಮ

ಮೊದಲ ಪನ್ನಿರಾಯತು” ಎಂದಳು ಮಂಜರಿ. ಮಂಜರಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡಳು ಯೋಗಿನಿ. ಆಕೆ ಮೊದಲಮಾಧವನನ್ನು ಅನಳ ವತಪಡಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಈ ವಾಗ್ವಾದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಧನಪಾಲನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಸ್ಥರು ಯಾರೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ; ಹಣ ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲವಾಯಿತು.

ಆತನು ಆಶ್ರಮದಬಳಿಗೆ ಬರುವವೇಳೆಗೆ, ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಣ್ಣ ಮಾಧವ, ಮತ್ತು ಸಣ್ಣರಾಮರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಸಣ್ಣಮಾಧವನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಧನಪಾಲನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ “ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಾ ಮಗು. ಈ ರಾಜಭಟರು ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ಬಿಡಿಸು” ಎಂದನು.

“ಆಯ್ಯಾ, ಕಾವ್ರ ಯಾರೋ ನಾನರಿಯೆ.” ಎಂದ ಸಣ್ಣಮಾಧವ. ಅವನೊಂದೂ ತನ್ನ

ತಂದೆಯನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಧನಪಾಲನು ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಮೊದಲಮಾಧವ ಮತ್ತು ರಾಮರು ಯೋಗಿನಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ತನ್ನ ಪತಿಯಂತೆ ಕಂಡುಬಂದ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮಂಜರಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾದಳು.

ನಂತರ ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಯೋಗಿನಿ ಧನಪಾಲನ ಪತ್ನಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಹಸುಳೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳಿವಳಿಮಕ್ಕಳು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರು. ಮೊದಲಮಾಧವನಿಗೆ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನು ಮಾಲತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮಂಜರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ತೊಂದರೆಕೊಡುವುದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಧನಪಾಲನು ತನ್ನ ಮಡದಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅವರ ನೌಕರರೊಂದಿಗೆ ಮದ್ರಾಪುರದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿ, ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಿವಿಧ ವಿಚಾರಗಳು

ಹಿಂದೆ ಬಾಗದಾದಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಆರಮನೆ ಯಂತಹ ಭವ್ಯಭವನವಿತ್ತು. ಭವನದ ಮುಂದೆ ರಮ್ಯವಾದ ತೋಟ ಕಂಗೊಳಿಸು ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸನಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೃಕ ಮಲ ಹಾಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಬಳಿ ಅನೇಕ ಸೌಕರವಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಕಂಟಾತನು. ಬಡಬಗ್ಗರನ್ನು ಆಸಾದರನ್ನು ವ್ಯಥಾ ಹಿಂಸಿಸಿ, ಪೀಡಿಸುವನು. ಆದೇ ಅವನಿ ಗೊಂದು ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದುದಿನ ಅವನು ನಸಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಂಜಿ ಗೊರಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ, ಊಟಕ್ಕೆ ಗತಿ ಯಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನ ಹೆಸರು ಪಕ್ಕಾ ಪಿಕ್. ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಲಿಂದ ಅವನು ತಿರುಪೆದೇಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮುದುಕನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೃದು ಮಧುರವಾಗಿ “ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ತಮ್ಮಾ”

ಎಂದ. ಕೇಳಿದನು. “ಸ್ವಲ್ಪ ಭರ್ತುಮಾಡಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ ಪಕ್ಕಾ ಪಿಕ್.

ಮುದುಕನು ಉದ್ದೇಶಕಗೊಂಡು “ಆರೆ ಅಲ್ಲಾ, ಒನೆಂದೆ? ನಾನು ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟವಡುವುದುಂದೇ? ನಾನಿದನ್ನು ಎಂದೂ ಸಹಿಸಲಾರೆ” ಎಂದನು.

“ಸಾವಿರ ವರ್ಷಕಾಲ ಬಾಳಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಪಸಿವ, ಪಟಪಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.” ದೈನ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಪಿಕ್.

“ಸರಿ, ಸರಿ. ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊ” ಎಂದು ಪೇಳಿ ಮುದುಕನು ಒಬ್ಬ ಶುಡುಗನನ್ನು ಕರೆದು, ಕೈತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀರು ತಂದುಕೊಡು ವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ತರುವಾಯ ಅವನಿದ್ದು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೂಜಿಯಿಂದ ಕೈಮೇಲೆ ನೀರು ಸುಲಿದುಕೊಂಡು ತೊಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸಿ

“ನೀನೂ ಕೈತೊಳೆದುಕೋ ಬಾವ್ವಾ” ಎಂದನು. ತನ್ನ ಕೈ ಒದ್ದೆ ಯಾದಂತೆಯೂ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕೈವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಒರಸಿ ಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಅವನು ನಟಿಸಿದನು.

ಈ ನಟನೆಯ ರಹಸ್ಯವೇನೋ ಷಿಕ್‌ಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುದುಕನ ಹಾಸ್ಯಧೋರಣೆ ಕಂಡು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿ ಅವನೊಸಹ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿದನು.

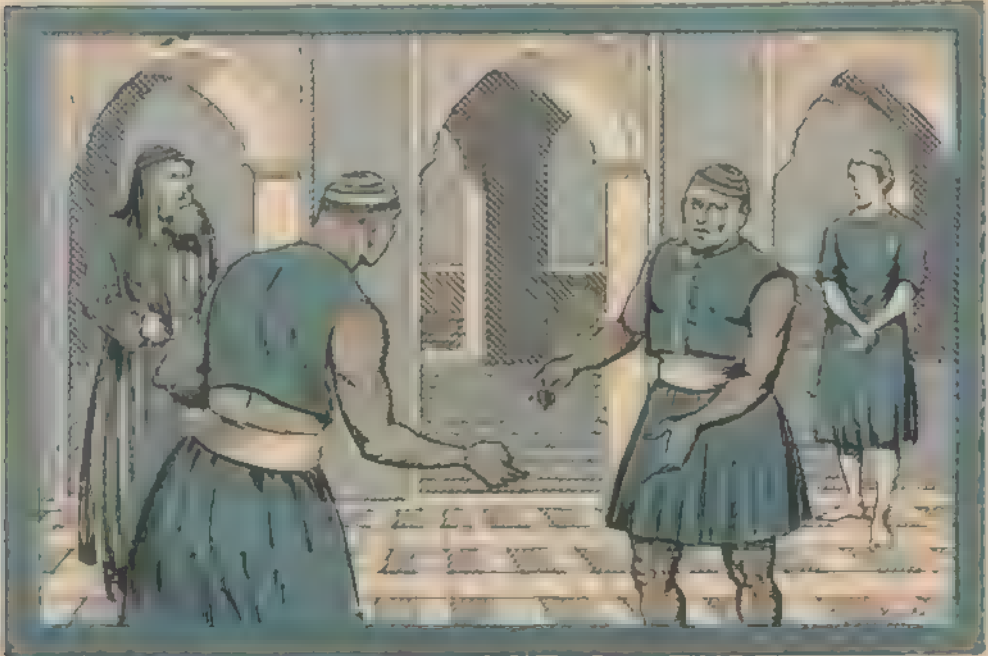
“ಲೋ, ಊಟವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಹರವಿ ಬೇಗ ಇಡು. ಪಾಪ, ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನು ಬಹಳ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.” ಎಂದು ಮುದುಕನು ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಆನೇಕಮಂದಿ ನೌಕರರು ಗಡಿ ಬಿಡಿಯಿಂದ ಬಂದರು. ಕೆಲವರು ನೆಲದ

ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಹರುವುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡುವಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಿಂಡಿತಿನಸುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ನಟಿಸಿದರು.

ಷಿಕ್‌ಗೆ ಹಸಿವೋಹಸಿವು. ಆದರೂ ಅವನು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಬಡವರು ಶ್ರೀಮಂತರ ವಿನೋದವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು ಮೂರ್ಖತನವೆಂದು ಅವನು ಬಲ್ಲನು.

“ಕುಳಿತುಕೋ ತಮ್ಮಾ, ಊಟಮಾಡು” ಎಂದು ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ರುಚಿನೋಡಿ ದಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. “ಸಂಕೋಚಪಡಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದು

ದನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಿನ್ನು. ಈ ರೊಟ್ಟಿ ನೋಡು, ಎಷ್ಟು ತೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಗಿದೆ” ಎಂದನು ಮುದುಕ.

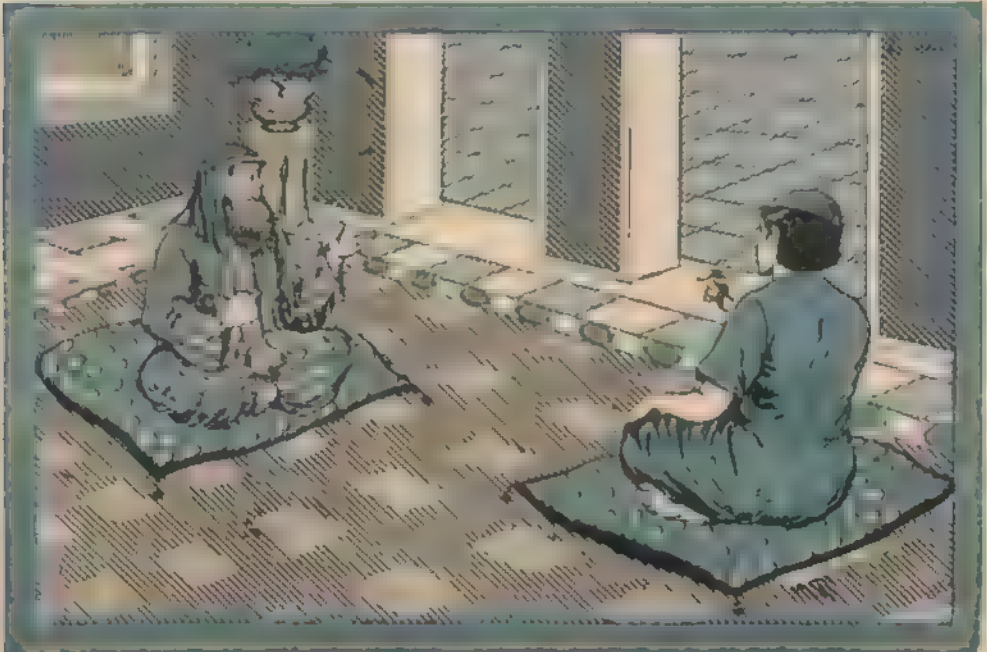
“ಇಷ್ಟೊಂದು ಬಿಳಿಯ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ರುಚಿ ದಿವ್ಯವಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಪಿಕ್ ತಾನೂ ಸಹ ರೊಟ್ಟಿಯ ಸವಿನೋಡಿದಂತೆ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದನು.

ಮುದುಕನು ಆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ನಿಗ್ರೋಜಾತಿಯ ಅಡಿಗೆಯವಳನ್ನು ಕುರಿತು, ತಾನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದನು. ಅವಳ ರುಚಿ ಮತ್ತು ಕಂಪನ್ನು

ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಹೇಳುವ ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪಿಕ್‌ನ ಕ್ಷುದ್ಧಾಂಶ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಣಕದ ಔತಣ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮುದುಕನು ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು, ಹಲ್ವಾಗಳನ್ನು ತರುವಂತೆ ನೌಕರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನೌಕರರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಂತೆ ನಟಿಸಿದರು. ಮುದುಕನು ಯಥಾವ್ಯಕ್ತಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿ, ಹಾಡಿಹೊಗಳಿದನು. ಮಧ್ಯಮಧ್ಯೆ “ಹೇಗಿದೆ? ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅನಂತರ ಫಲ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತನು ಆ ಶ್ರೀಮಂತ. ನೌಕ

ರರು ನೆಲವನ್ನು ಕುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ ಪರಬತ್ತು ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದಮದಗಳನ್ನು ಕಂಡುಂಟೆ ಅಭಿನಯಿಸಿದರು.

“ಕುಡಿ ತಮ್ಮಾ, ಇಂತಹ ಪರಬತ್ತು ನುತ್ಲೆ ಒಣಿಸಿಗುತ್ಲೆ. ಈ ಮದ್ಯದ ರುಚಿ ನೋಡಿದೆಯಾ?” ಹೇಳಿ ಮದ್ಯವಿದು. ಕುಡಿ, ಸಂಕೋಲುವಡದೆ ಕುಡಿ” ಎಂದು ಅತಿಥಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟನು. ತಾಮಾ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತುಳುಯಬಳಿಗೆ ಮಧುಸಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದಂತೆ ನಟಿಸಿದನು.

ಅದುವರೆಗೆ ಮುದುಕನ ಪಾಟಕವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಿಶಾಕನ ತಾಳ್ಮೆ ಏನಾಯಿತು. ಅವನು ಪಕ್ಕನೆ ಹಾರಿಕೊಂಡೆದ್ದು ಮುದುಕನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಮೇಲೆ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ವಂತೆ ಬಲನಾಗಿ ಹೊಡೆದನು.

ಮುದುಕನು ಚಕಿತನಾಗಿ, ಕೋಪದಿಂದ “ಲೋ, ಚಂಡಾಲಾ, ಏನು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲೋ” ಎಂದು ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡನು.

“ಯಜಮಾನರೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗುಲಾನು. ಅವರೆ ನೀವು ಸನ್ನಿಹಿಸಿದ್ದೊಂದು

ಮಗ ಕುಡಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಅಥವಾ ಸವಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಮತ್ತೇರಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅಪಚಾರ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು” ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುದುಕನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು “ಲೋ, ರುಬೋ, ನಾನೆನ್ನೋ ಜನರನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರೂ ನಿನ್ನಷ್ಟು ಸಹನೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗಿರುವಷ್ಟು ಪಾಪಮನ್ನೋಳಾವವನ್ನು ನಾನು ಯಾರಲ್ಲೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನಗಿಂದು ಉತ್ತಮ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದೆ. ಬಾ, ಕುಳಿತುಕೊ. ನಿನಗೆ ನಿಜವಾದ ದಿವ್ಯನಿಧಿ ಮಾರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಈಸಾರಿ ನಿಜವಾದ ಅಪಾರವದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೇಜಿನಮೇಲಿಡಲಾಯಿತು. ಮುದುಕನು ಹಿಂದೆ ಬಡ್ಲೆಸಿದ್ದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಈಗ ಪಿಶಾಕನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದವು.

ಪಿಶಾಕ ಅಂದಿನಿಂದ ತಿಂಡಿತಿರ್ಥಗಳಿಗೆ ತಾಪತ್ರಯವಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಒದಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಜೀವಿಸಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಆ ಮುದುಕನು ಪಿಶಾಕನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಉಳಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

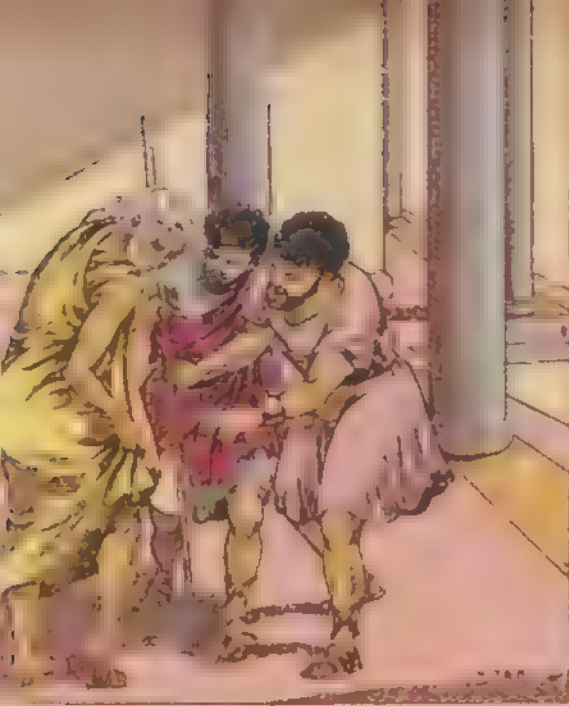
17

[ತನ್ನನ್ನು ವಿನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಸೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕರರಿ ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಗಂಡ ರೂಪಧರನ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಒಗ್ಗಿಸಿ ಹತ್ತಿರದ ಕೆಡಲಿ ತಗುಲಿಸಿ ತೂಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಬೀಣಿಯೆತ್ತು ತನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಪಕ್ಕನಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಬಿಕ್ಕಳನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಗೆಲಿತು ಓಡಿಯದೆ, ಅಕೆ ಅತ ನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಮಾರಸೆಯಾದಿನ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯುವಕರಮುಂದೆ ರೂಪಧರನ ಧನುಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬೀಣಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿಡಿಸಿದಳು.]

ಸೆರವಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಹೆದೆಯೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಎಲ್ಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ, ದುಬ್ಬುದ್ದಿ ಕಾಳನನ್ನು ಕರೆದು "ಲೋ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಬ್ಬು ಸವರಿ ಬೆಂಕಿಯೊಡೆಯುವುದು ಕೊಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅದ ರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಆ ಉಂಡಾಡಿಗಳು ಧನುಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಕಣ

ಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಂದಿಚೇಕ ಮತ್ತು ದನಕಾಯುವವನು ಕೊರಗೆ ಹೋದರು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ರೂಪ ಧರನು ತಾನೂ ಕೊರಗೆ ನಡೆದನು. ಅನು ಆನನನ್ನು ಕುರಿತು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಇಂಕೆಂದನು. "ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟುಲಾಲಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ ರೂಪಧರನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ನೀವು ಆತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರರಾಣಕಥೆಯ ಅಭಾರವಿಂ

ವಿಡಾ! ಒಳ್ಳೆಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ಕೂಡಲೆಗೆ ಅವನ
ಪರವಾಗಿ ಹೋದಾಡಲು ನಿಜ ಹಾಗಿರಬೇಕೆ?
ಮುಖವು ಕೆಳಗಿಳಿದು ನಿಜ 'ಕೋ' ವಿವರ
ಹುಣು ತೊರೆದು ಕೋರಾಡಲು ದಾಖಲೆ
ನೆಂದು ಅವರು ಪ್ರಮಾಣವಾಡಿ ಕೋದರು.
ಅಗ ರೂಪಧರನು,

“ನಾನ್ನೇ ರೂಪಧರನು, ನಾನು ನನ್ನ ಬೇರನ್ನು
ಹಂತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಮನವಾಗಿ
ಕಂಕೋರವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.
ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ
ಗಲನ್ನು ಸೂತನಾದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಾನು
ನಿರಾಶರ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
ಹೋಗುವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ನಾನು ನನ್ನ
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ರೂಪಧರನೇ ಆಗುವೆನೋ

*****

ಎಂಬ ಸಾಕಾರವು ನಿಮ್ಮಗೆ ಬೇಡ. ಇದೇನೂ ಈ
ನನ್ನ ನೋಡಲು ಎಂದು ತನ್ನ ಕೊಡಲು
ಮಾಡುವುದನ್ನು ನನ್ನ ಆವರಣ ತೋರಿಸಿದನು.

ಅ ನಂಬಿಕೆಯು ಬಂದು ನನ್ನ ನಾನಾದ
ನನ್ನು ಕಂಡು ಅನಂದ ಬಾಪ್ಪಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಾಪ್ತಮಿಕವಾಗಿ
ಕನ್ನಡದ ಮನವು ದೇವರ ಮನವನ್ನು
ನಾನು ಈ ವಿಧವೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕರೂಣೆಯ
ನೀವು ಮನವು ನಿರಾಶರನ್ನು. ನಾನು ಬಿಟ್ಟು
ಕೊಡುವಂತೆ ಮೇಲೆ ತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಕೊಡಲು
ನಿರಾಶರನ್ನು ಮಾಡಿ. ಆಗ ಕಂಡುಕೊಂಡು
ವನು ನನ್ನ ಕಂಡು ನನ್ನ ಕೊಡಲಿ. ತದ
ನಂತರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ವನು ಈವರವರ ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟು. ಈ ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ ಹೋದೇನು.
ವನು ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ. ಗೊಂದಲವಾಗಿ ನಾನು
ಕೊಡಲಿ ಒರಟುಗಡೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ
ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ, ಕೊಡಲಿ
ಕೊಡಲಿ ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮನವು ಈಗ ವಾಕಿ
ಬಿಡು. ತಿಳಿಯಿತೆ?” ಎಂದ ರೂಪಧರ.

ರೂಪಧರನು ಈ ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ನಂತರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನವು ಪ್ರೀತಿಯ. ನನ್ನ
ತನು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕೊಡಲಿ. ಈ ಸಮಯ
ವನು ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ (ನಾನು) ನನ್ನ ಮನವು
ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕೊಡಲಿಗಾಗಿ.
ದಮಸ್ಕಸ್ಕು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಆವರಣದ ಸಾಕಾರವಾಗಿ
ಲಿಟ್ಟು. ಅವನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಲೆ

***** ಚಂದನಾಮಾ *****

*****

“ನನ್ನೇನು ಕೂಡ ಮೃತ್ಯು ಹೊಂದಿರುವೆನು! ಮೃದುರೋಗವು ನನ್ನನ್ನು ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಮೃದುರೋಗವು ರೋಗಾಣುಗಳಿಂದಲೂ ಜನ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸಿ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನೂ ತೋರುವುದು. ನಾನು ಕಲಿತ ಸ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಿದು. ಬಲಶೀಲನರಾದ ನನ್ನ ಕಲೆಗಾರರನ್ನು ಕಂಡು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ನನ್ನ ಕಲೆಯಾರೆ?” ಎಂದನು.

ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಇಂಕೊಡನು. “ನೀನು ಅಷ್ಟು ಮೋರಮಡ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಸರ್ವದಿನ. ನಾವು ಫನುಸ್ಸಿನ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬಾರದಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಬಿಡು ಕೊಡು. ಮತ್ತೆ ಪಾಡರೂ ಅವರ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡೋಣ.”

ಅವನ ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿತು. ಮೃದುರೋಗವು ಮೃದುರೂಗರ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು “ಅಯ್ಯ ನನ್ನೇನು ಕಲೆ. ಫನುಸ್ಸನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಿ. ಕೆಳಿವರೂ ಇಂದು ನೀವು ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವವನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕತ್ತಿ ಸುಂದರ ಕನ್ನ ಕೊಡುವುದು ಬಿಡಿ” ಎಂದ. ಫನುಸ್ಸಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವರವರ ಕೆಲಸ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅವರವರ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸುಂದರವೇ ಎಂದು ಬಯಸುವರು. ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿ “ನೀಡ, ನಾನು ಹೋದೀತು” ಮೃದುರೋಗವನ್ನು ಕಣ್ಣು

ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿತು! ಫನುಸ್ಸಿನ ಕಲೆ ಗೇರಿತು! ನಿಜವಾಗಿ ನೀನು ಫನುಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕಲೆಗಳು ಮರೆಯುವ ದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆಯಾ?” ಎಂದನು.

“ದುರ್ಬುದ್ಧಿ, ನನ್ನ ಮಗನು ಕಲಿತಂದು ಇತಿಥಿಗೆ ಫನುಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಲೇಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುವೆ? ಅದು ನನ್ನ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವನೆಂದು ಹೆದರುವೆಯಾ? ಅಂತಹ ಉದ್ದೇಶವು ದೆಂದು ನೀನೇಕೆ ಬಾಸಿಸಬೇಕು?” ಎಂದಳು ಸದ್‌ಮುದು.

“ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಭಯವೇನಿಲ್ಲ. ದೇವಿ, ಮುದುರೇಳಿಕು ಆಗಾಮಫಲವನ್ನಾದವ ದ್ವನು ಫನುಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ತೂಬುಗಳ ಬಾಗುವಂತೆ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ, ಅವಮಾನ! ನೀನೇ

***** ಚಂದಮಾಮು *****

ಹೋಚಿ” ಎಂದ ವಿಪುಲಯೋಧ. ಆಗ ಧೀರಸುತ “ಅವನು, ನಿನಗೇಕೆ ಈ ಗೊಡವೆ? ಧನುಸ್ಸನ್ನು ನನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಾತನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದ್ವಿಬರುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ.

ಅವನ ವಿಟ್ಟಗನವನ್ನು ಕಂಡು ಪದ್ಮಮುಖಿಗೆ ಅಶ್ವಯುಜನನ್ನೇ ಅಕ್ಷು ಹವ್ಯಾ ಅಯಿತು. ಆಕೆ ಮರುನೋಡಿದಳು ತನ್ನ ಕೋಶಿಗೆ ಹೊರಬಿಡುವುದು.

ಇತ್ತ ಹಂದಿಚೇಕನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ರೂಪಧರನೊಳಗೆ ಹೊರಟನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಂದಲಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಅರಚಾಟ ಬೆದರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಹಂದಿಚೇಕನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಕಳಗಿಬಿಡಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಧೀರಸುತ “ಅವರ ಕೂಗಾಟದಿಂದ ನಿನಗೇನಾಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನೀನು ಮಾಡು” ಎಂದು ಫೈರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಹಂದಿಚೇಕನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ರೂಪಧರನು ಗಿತ್ತು. ಪ್ರೀಯಾದ್ವಿ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಹು ಕೀರ್ತಾಯೊಂದಿಗೆ “ಚಿಕ್ಕಯಜಮಾನರು ಓಗೊಂದು ಅಜ್ಜಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಹೆಂಗಸ ರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೋಶಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಗಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತೆ. ಹೊರಗೆಷ್ಟು ಗಡಿಬಿಡಿಯಾದರೂ ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಬರ ಲಾಗದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ರಹಸ್ಯ ಅಜ್ಜಿಯ ಅರ್ಥವೇನೋ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹಂದಿಚೇಕನು ಹೇಳಿದವ್ರಕಾರ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಅವಳು ಮಾಡಿದಳು. ಸುಖ

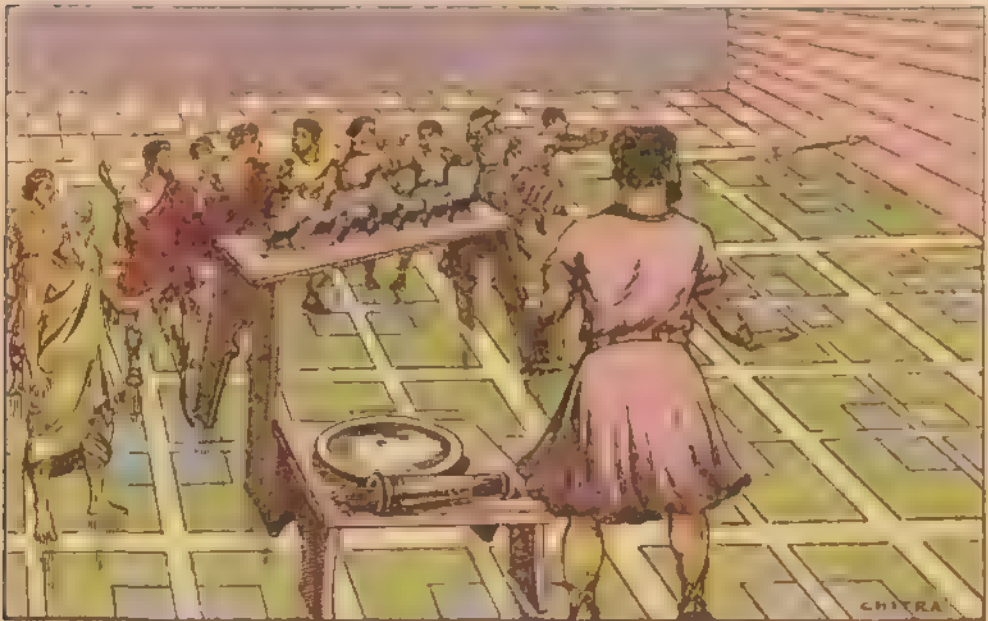

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವೆಲ್ಲನೆ ಆ ದವರಿಗೆಯೂ ತಲೆ
ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಇಷ್ಟ
ರೂಪದವನು ತಂದಿತ್ತು ಧನುಸ್ಸನ್ನು
ರೂಪಧರನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹಿರುಗಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ತಿದ್ದನು. ಏಕೆಂದರೆ ಅನಂತರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ
ಸಿದ್ಧಿ. "ಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದವನಂತೆ
ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವನೊಂದು ಬಿಟ್ಟು
ತಯಾರಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿ ರಚಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ
ಬಿಟ್ಟು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಪನು ಬಾಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಾನೋ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿ
ಕೂಡ ತೋರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರೂಪಧರನು ಧನುಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಸಿ,
ಲೀಲಾಚಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿಸಿ,
ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು. ಎಡಗೈ

ಯಿಂದ ಝಂಕಾರಮಾಡಿದನು. ಅದರಿಂದ
ಕೊರಟು ನಾದ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಗ್ನರೂ
ನೋಡಲಾಗಿ ರೂಪಧರನು ಬಂದು ಖಾಸ್ತಿಯ
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು
ನೋಡಿ ಕೊಡಲು ರೂಪಧರನು ಮುಖ್ಯ ತೂರಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೊಡೆದನು.

ತರುವಾಯ ಆತನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು
ಉಳಿಸಿ "ಮಗನು, ನೀನು ನಾನು
ನಿನ್ನಿಗೆ ಆಪ್ತರಾಗಿ ಕರುಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಲೀಲಾಚಲ
ವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೆದೆಯೊಳಿಸಿ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು
ಬಾಡಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ಮುಕುತವಾದವರಲ್ಲಿ ಪನು
ದರು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ರಕ್ತಮಾತ್ರ ಕುಂದಿ
ವೆಂದು ದಿಟವಾಯಿತು. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಇದ್ದ ನೆರೆಯವರು ಮುಕುತವಾದ ರಾತ್ರಿ

CHITRA

ಲೂಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಾಗಲಿ, ಭೋಜನದ ಸಂತರ ಕ್ರೋಡಾಸಿಮೋದಗಳು, ಸೃಷ್ಟಿಗಾಸಗಳ ಕಾಯಕ್ರಮೋದ ಇದೆ" ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಮಾಡಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಧೀರಮತಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಓಡ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಾದ ಅಮರನನ್ನು ಬಿಡದು ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದುನಿಂತನು. ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ತಂದೆ ಅಲಿಶವನು ಕಿತ್ತೆಬಿಡು ಒಂದು ನೆಗುಲಿಗೆದು ಕೂಡುನು ಕೊಲೆನಿಂತು ಲೂಡ ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಪಾದಗಳಬಳಿ ಬೆನ್ನಿಸಿ "ಅಸಲಾಟ ಅರಂಭವಾಯಿತು, ನಾನು ಗುರಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ತಡೆನಬಿಡಲಿಲ್ಲ"

*****

ಎಂದು ಗುಲಿಯನ್ನು ಮುಂದೂಡಿಕೊಂಡು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದನು.

ಆ ಬಾಣ ತನಗೆ ಹಾಕುವುದೆಂದು ಮುಂದೆ ಕಿತ್ತನಿಂತು ನೆಲೆನಿಂತು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ಮಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಅಲಿಶ ಕಿತ್ತಾದ್ದು ದುಃಸ್ವನಿತುಂದು ಕೊಡದ ಹೂವಿನ ಸ್ವಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಾಣ ಬಂದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವನ ಕಂಠಕ್ಕೆ ನಾಟಿ ಕೊಂಡಿತು. ಇಂತಿಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅಲಿಶ ನಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾರದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಒಂದು ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ಉರುಳಿಬಿದ್ದನು.

ಮುರುಕ್ಕು ಕೆಳಗೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪೀಠಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅಯುಧಗಳಿಗಾಗಿ ಗೋಡೆಗಳತ್ತ ಸೂಡಿದರು. ಗೋಡೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಡಲಾಗಿದ್ದವು.

"ಎಲವೋ ಚಂಡಾಲ, ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರ ಮಾಡುವೆನೋ, ಬರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಯಾವ ಸಹ ಸಕ್ಕ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀ?" ಎಂದು ಅರಳಿದನು. ಅಲಿಶನು ಅವನು ಬಿಡಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನ ಬಾಣ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಲಿತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿತೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.

ರೂಪಧರನು ಹುಬ್ಬುಗಂಟು ಹಾಕಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗಿಂದನು. "ಎಲವೋ ಕುಸ್ತಿಗೋಷ್ಠಿ, ನಾನು ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರದಿಂದ ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಲಿಶನು ರಕ್ತದೇ ಅಂತಿಮ ಭರಮೊಂದು ನನ್ನ

***** ಚಂದಮಾಮು *****

*****

ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ "ಅಪ್ಪಾ, ನಿನಗೂ, ಹಿಂದಿ ಚೇಕ ಮತ್ತು ಸುಖಕ್ಕಿಟ್ಟುಗೂ ಆಯಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಈ ಬಾಣಗಳು ಮುಗಿದ ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದ ರೂಪಧರ. ಫೀರಮತಿ ಉಗ್ರಾದಿಕಡೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ಡಾಲು, ಎಂಟು ಈಟಿ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಶಿರಪ್ಪಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅವರು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆಸ್ತನಾಗಿ ನಿಂತರು.

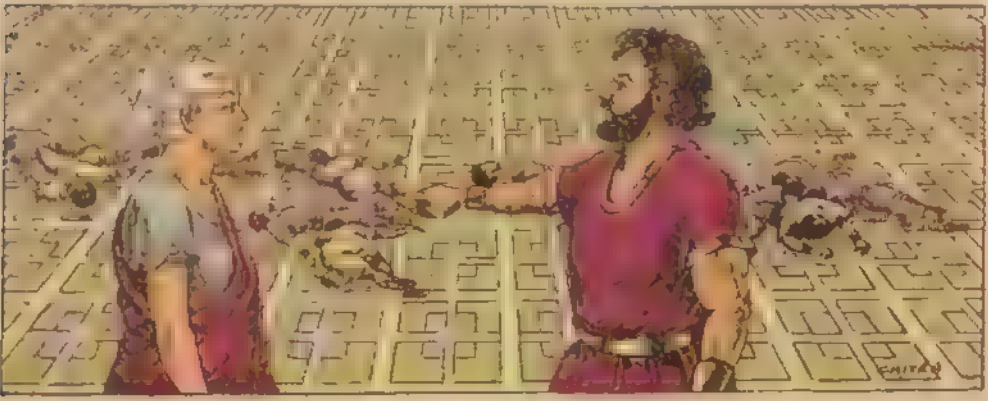
ಬಾಣಗಳು ಮುಗಿದನಂತರ ರೂಪಧರನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಈ ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅಶ್ವೇನಿಗಾಗಲೇ ಕೆಲವರು ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳು ಸ್ವಲ್ಪೋದ್ದರಣ ಇನ್ನೂ ಹಲವರಿದ್ದರು. ಆಗ ಕಾಣಿಸು ತನ್ನ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೋಗಿ ಉಗ್ರಾದಿಂದ ಈಡುಗಳನ್ನೂ, ಬಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಶಿರಪ್ಪಾಣಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಹಂಚಿದನು. ಇವನ್ನು

ಗಮನಿಸಿದ ರೂಪಧರನು "ಫೀರಮತಿ, ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದ್ರೋಣಗಳು ಯಾರೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆ" ಎಂದನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ತಪ್ಪು ನನ್ನದು. ಉಗ್ರಾದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗಹಾಕುವವನ್ನು ನೋಡು ಬಿಟ್ಟು" ಎಂದು ಫೇರ ಮೀರಮತಿ ಹುಣ್ಣೇಕನನ್ನು ಕರೆದು. "ಕೂಡಲೇ ನೀನು ಹೋಗಿ ಉಗ್ರಾದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗಹಾಕಿ ಬಾ" ಎಂದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಉಗ್ರಾದವನನ್ನು ಪ್ರೇರಿತರ ತಿದ್ದ ಕಾಣನು ಹಿಂದಿಚೇಕನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದನ್ನು.

ತರುವಾಯ ಉಭಯ ಸರ್ಕಳಿಗೂ ಈಟಿ ಯುದ್ಧವೂ ನಂತರ ಬಾಹು ಯುದ್ಧವೂ ನಡೆಯಿತು. ರೂಪಧರನ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಕರಾದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸಿರಕರಾಘಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅತನು ಬಿಡದೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಇಬ್ಬರೂ ಪಿಂಚಾಗಿ ಬಿಡು ತವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿ ಸಹ ಮನೆ ಶುಭಗೋಷಿವನಂತರ ಧೂಪವಾಕಿಸಿದನು.

[ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯ]

ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು

ಬೇಸರ ಹೊಂದದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದಬೀಗೆ ಹೋಗಿ ಮರದಿಂದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶ್ಮಶಾನದತ್ತ ಎಂದಿನಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಬೇತಾಳ “ರಾಜನೇ, ರಾಜರು ಭೋಗಲಾಲಸರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಅರಸರು ಇದ್ದ ಸುಖಸಾಲದೆ ಮನೋವೃಥೆ ಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಜಿತ್ತಮಹಾ ರಾಜನೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ. ಆತನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು” ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು :

ಹಸ್ತಿನಾವುರವನ್ನು ಪರಿವಾಲಿಸಿದ ರಾಜ ರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಜಿತ್ತ ಮಹಾರಾಜನೂ ಒಬ್ಬನು. ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶ ಸುಖಕ್ಕವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಯುದ್ಧಭಯ, ಚೋರಭಯ, ಮತ್ತು ಆಗ್ನಿಭಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯರು. ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ನೆಲೆಸಿ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುವ ಶಾಂತಿಗಳಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳು

ಇನ್ನು ರಾಜನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನ ವೈಭೋಗ ಇಂದ್ರಭೋಗವನ್ನು ಮೀರಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು ಆತನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಬರಬರುತ್ತಾ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಮೂಡಿತು. ಕೋಂಚ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಶಿಸಿತು. ರಾಜವೈದ್ಯ ರಿಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಆತನ ಕಳವಳವನ್ನು ತೋಲಗಿಸಲು ಸತತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಒಂದೂ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು “ಮಹಾ ಪ್ರಭು, ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ. ಅದೆಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಸಾಧಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ “ನಾನೇನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಲಿ? ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಹಿಪ್ಪೆಯಂತಾಗಿದೆ. ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಹೊಸತನ ಕಾಣಿಸದು” ಎಂದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಲವು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ವೇದಾಂತ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಸಹವಾಸ ರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೀವರಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುದಿನ ರಾಜನ ಭವನಕ್ಕೆ ಲೌನಕಮುನಿ ಬಂದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆತನೊಂದಿಗೆ ರಾಜನ ಮನೋವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರು. “ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಲೌಕಿಕ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂತ್ಯಸ್ತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ಹೊಸಸುಖಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಆಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕೃಪೆ ತೋರಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಲೌನಕಮುನಿ ತಲೆದೂಗಿ “ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೊಸ ಸುಖಗಳನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ನಂತರ ಆತನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು “ಮಹಾರಾಜ, ನಿನಗೊಂದು ಪುಟ್ಟಸಹಾಯ ಮಾಡಿಹೋಗಲು ಬಂದಿರುವೆನು. ಮಹಡಿಯಮೇಲಿರುವ ಏಕಾಂತ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ನಡಿ” ಎಂದನು.

ಚಂದಮಾಮ

ರಾಜನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೌನಕ ಮಹಾ
ಮುನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಆತನನ್ನು ತನ್ನ
ರಹಸ್ಯಕ್ಕೋಣಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.
ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

“ರಾಜನೇ, ದಕ್ಷಿಣದಕಡೆಯಿರುವ ಗವಾ
ಕ್ಷದಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಸುವುದನ್ನು
ನೋಡಿ ಬಾ” ಎಂದ ಮಹಾಮುನಿ.

ರಾಜನು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಕಡೆಯಿದ್ದ
ಗವಾಕ್ಷದಮೂಲಕ ನೋಡಿದನು. ಆತನ ಎದೆ
ಕ್ಷಾಕಾಲ ಸಿಂತಂತಾಯಿತು. ತನ್ನ ಕೋಟೆಯ
ಹೊರಗೆ ಶತ್ರುಗಳಿಬಿರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಕ್ಷಾಂ
ತರ ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ
ಯನ್ನೇರುತ್ತಾ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕೂಗು
ತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನು ಮುಸಿಯಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ
“ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನಮೇಲೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ
ರಲ್ಲಿ ದಂಡತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದನು.

“ಅವರು ಯಾರೋ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡು”
ಎಂದ ಮುನಿ. ರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ
ನೋಡಲು ಅಲ್ಲೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ
ಗವಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಯಮುನಾ
ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ ವೇತದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು
ಮುಳುಗಿಸಿದಂತೆಯೂ, ನದಿಯ ಅಲೆ ಕೋಟೆ
ಯನ್ನು ಪ್ರಪೇಶಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ಕಾಣೆ
ಸಿತು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಅದೆಲ್ಲ
ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ತರುವಾಯ ರಾಜನು
ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗವಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ನೋಡಿ

ದನು. ಹಸ್ತಿನಾಪುರವಾಸಿತ್ವ ಉರಿಯು
ತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂತು. ರಾಜನು ಭಯ
ದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಕ್ಷಣ
ಕಾಲದನಂತರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಲು
ನಗರ ಎಂದಿನಂತಿತ್ತು.

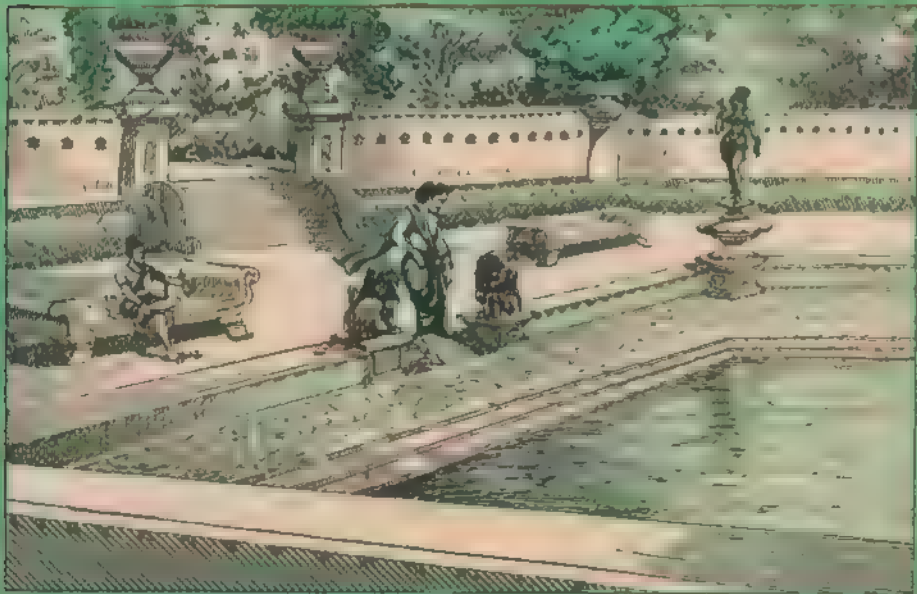
ನಂತರ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗವಾಕ್ಷಿಯಿಂದ
ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದನು ರಾಜ. ಹೆಚ್ಚಿನಯ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ, ಫಲಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸು
ತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಾಡಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ
ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಸ್ತಿವಂಶರ
ಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ರಾಜನ ನಯನಗಳಿಂದ
ನೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹರಿಯಲಾರಂ
ಭಿಸಿತು. ಆತನು ಕಣ್ಣೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ
ನೋಡಲು, ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪೈರುಪಚ್ಚಿಗಳೂ,

ಫಲವುಷ್ಣುಗಳೂ ಕಂಡುಬಂದುವು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಆಸನದಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯಗಳು ದಿಟವೋ, ಇಲ್ಲ ಬರಿಭ್ರಮೆಯೋ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಆವು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳೋ, ಇಲ್ಲ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲಿರುವ ದೃಶ್ಯಗಳೋ ದಯ ವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸುವ ಕೃಪೆವೋರಬೇಕು" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು.

"ಮಗೂ, ಒಂದುಸಾರಿ ನಡೆದಿದ್ದೇ ಮತ್ತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ನಡೆದುದನ್ನು, ನಾಳೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಇಂದೇ ಕಂಡರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಭ್ರಮೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯಗಳು ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವುಂಟುಮಾಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ವಾಸ.

ನೀನು ಈಗ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದನು ಮುನಿಯರ್.

ರಾಜನು ಮುನಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಮುನಿ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರಲು ರಾಜನು ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ರಾಜನು ಒಂದುಸಾರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿದಕೂಡಲೇ ನೀರು ಪೂರಾ ಅಲ್ಲಕ್ಕಲ್ಲೋಲವಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ತಾನೊಂದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರು ವಂತೆಯೂ, ಮತ್ತು ತಾನು ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿರುವಂತೆಯೂ ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆತನು ಫಾರಿಫಾರಿ ಅಲೆಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ, ಅತೀಪ್ರಯಾಸದಿಂದ

ಈಜಿಕೊಂಡು ದಡವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ತಲೆ ಎತ್ತಿನೋಡಲು ಆತನಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅವರು ರಾಜನನ್ನು ವಿಸ್ಮಯ ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಮಂಕರಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಿರಿ? ನಾನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಆರಸ ಸತ್ಯಜಿತ. ನಡೆಯಿರಿ ಇಲ್ಲಿಂದ” ಎಂದು ಗವರಿದನು. ಹಳ್ಳಿಗರು ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ರಾಜನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ “ತಲೆಯಮೇಲೇಕೆ ಹಿತ್ತಾಳೆಟೋಪಿ. ಮೈಮೇಲೇಕೆ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ? ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಆಡ ಚಣಿಯಾಗೋಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ರಾಜನ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ, ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ನೀರಿಗೆಸೆದನು. “ವಾಸ, ಪರದೇಶಕ್ಕೆ

ಬಂದೆ. ಮೈಮುರಿದು ಕೆಲಸಮಾಡಿದವರಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಾರ, ಗುದ್ದಲಿಗಳನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ. ಸಾವಿಗ ಹೊಲದಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು. ರಾಜನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿಕಡಿ ಯಾದನು. ಆದರೆ ಬೇರೆಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ “ಭಾರ ಹೊರುವ ಆಭಾಸ ನನಗಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ಮಾನವಸಂಗಿಧೂ ಎತ್ತೂ ಸಹ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವೆಯಲ್ಲಾ ನಾಚಿಕೆಯಾಗೋಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ಹಾರೆ ಗುದ್ದಲಿಗಳನ್ನು ಗಂಟುಕಟ್ಟಿ ರಾಜನ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟನು. ರಾಜನು ಆ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ

ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೋದನು. ಮನೆ ಸೇರಿದಕೂಡಲೇ ಹಳ್ಳಿಗನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ “ಲೋ, ಇವನಿಗೆ ಮಾನವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಂತೆ. ಈಗ ಎತ್ತುಗಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನು ನಮ್ಮ ದನದ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ದಾಣಾ ಹಾಕು” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಹುರುಳಿ ತಿಂದು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಎತ್ತಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಹಳ್ಳಿಗನು ರಾಜನಿಂದ ಎತ್ತುಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಒಸವನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ರೈತನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು.

ಅವನು ಎತ್ತುನ್ನು ಗಾಣಗನಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟನು. ಗಾಣಗನು ಎತ್ತಿಗೆ ಕಪಡಕಟ್ಟಿ ಗಾಣಕ್ಕೆ ಹೂಡಿ ಸದಾ ಅದರಿಂದ ದುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾಪ, ಎತ್ತು ಆಯಾಸ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಸುಹೊತ್ತು ನಿಂತರೆ ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯುವನು. ದಿನಕ್ಕೆ ರಡುಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಮೇವು ತಿನ್ನಲು ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು ಆ ಎತ್ತು. ಹೀಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಗಾಣದ ಮೇಲ್ಬಾಗವು ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಎತ್ತಿನಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅದು ವಿಸ್ಮೃತಿಹೊಂದಿತು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ಮೃತಿಬಂದಾಗ ರಾಜನು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಹೊಸ ದೇಶದಲ್ಲಿಿದ್ದನು. ಅನತಿದೂರದಲ್ಲಿವು ಕೊಳದಬಳಿ ಕೆಲವು ಹೆಂಗು ಸರು ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವಾರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಹಸಿವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಜನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ “ಯಾರು ನೀನು. ಪರಸ್ಥಳದವನಂತೆ ತೋರುವುದು” ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು.

“ಹೌದು, ನಮ್ಮದು ಪರಸ್ಥಳ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾತನಾಡಲೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ಆಹಾರ ಪಾನೀಯಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆಯೇ? ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಾಳೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

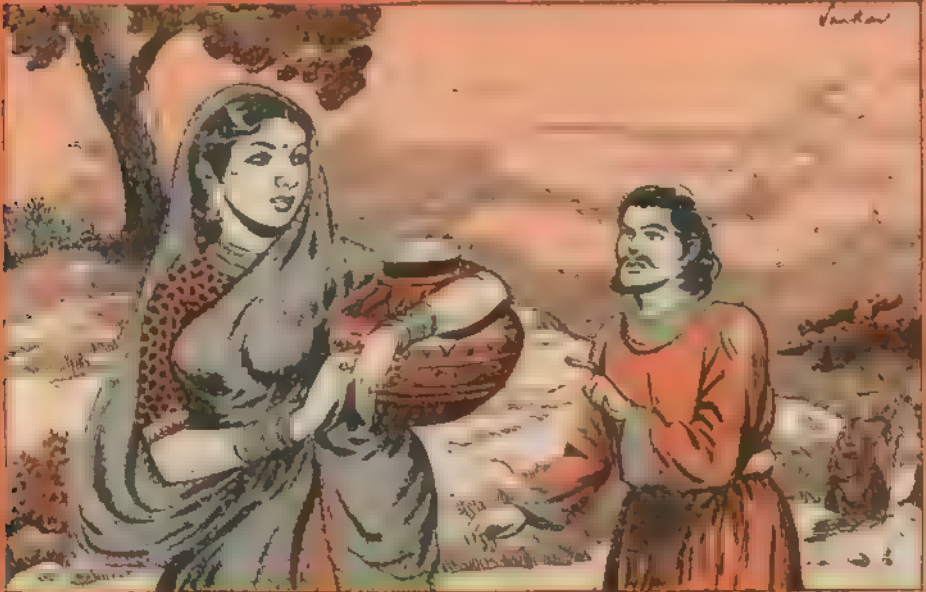
“ಮದುವೆಯೇನೋ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಕನ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಿವಾಹವಾಗು. ನಿನಗೆ ತಿಂಡಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನಾ ವ್ಯಕ್ತಿ. “ಹೇಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಿ?” ರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

“ಆ ಕೊಳದಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೂ ‘ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತೇ? ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ ಕಾಣಿರುವೆಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳು. ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಬಿಡಲಾಗದು, ತಿಳಿಯಿತೇ? ಅವರಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿನಿಯಾಗಿರುವವಳು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅಕೆ ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯಾಗುವಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ರಾಜನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಕೊಳದಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಹಿಡಿದು ಅತ್ತ ಬಂದಳು. “ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ, ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ ಕಾಣಿರುವೆಯಾ?” ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

“ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮದುವೆಯಾಯಿತು” ನಸುನಾಟಿ ನುಡಿದಳು ಆ ತರುಣಿ. ಅಕೆ ಹೋದನಂತರ ಏನತ್ತು ವರ್ಷದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದಳು. ರಾಜನು ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. “ಮದುವೆಯಾಯಿತು, ಮಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಕೆ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಳು. ಅಕೆಯ ನಂತರ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಬೊಕ್ಕಬಾಯಿಯು

ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ರಾಜನು ನಗುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. “ನಾನು ಏಕಾಂಗಿನಿ, ಮನೆಗೆ ಮೋಗುವ ನಡಿ” ಎಂದು ವೃದ್ಧಳು ರಾಜನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ರಾಜನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಆ ಮುದುಕಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡಳು. ರಾಜನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಳದಬಳಿಗೆ ಹಿಡಿ, ನೀರಿಗೆ ಹಾರಿದನು.

ರಾಜನು ನೀರಿನಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಲು ಅವನು ತನ್ನ ಉದ್ವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಲ್ಲಿವನು. ದಡದ ಮೇಲೆ ಮುನಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಈಗ ಆತನಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಕಂಡರೂ ಚಿರನೂತನ ವಾಗಿ, ರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತು. ಅರ ಮನೆ ಸ್ವರ್ಗದಂತಿತ್ತು. ಮಡದಿಯರು ಅಪ್ಪ ರೆಯರಂತೆ ತೋರಿದರು.”

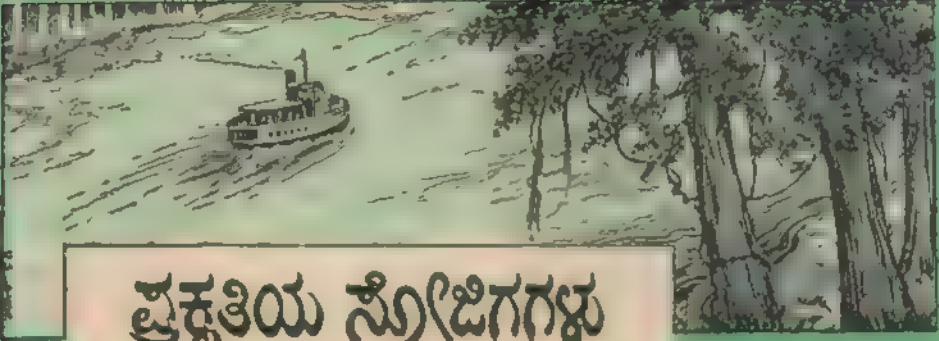
ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ “ಎಲೈ, ರಾಜನೇ, ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ. ಶೌನಕ

ಮುನಿ ರಾಜನ ಮನೋವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಗುಣ ಪಡಿಸಿದುದು ಹೇಗೆ? ಆತನು ರಾಜನಿಗೆ ಹೊಸ ಸುಖಭೋಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಬದಲು ಕಷ್ಟ ಕೋಟಲೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದನಷ್ಟೆ! ಇದರ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳಾದೀತು ಜೋಕೆ” ಎಂದನು.

“ಸುಖಭೋಗಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಮೊದಲಿಲ್ಲಿ? ಸತ್ಯಜಿತ್ತಸಿಗೆ ಸಕಲ ಸುಖಗಳಿದ್ದೂಸಹ ಅನು ಭವಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಶೌನಕಮುನಿ ಹೊಸಸುಖಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೂ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಲೇ ಮುನಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸುಖಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭ ವಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದನು. ಇದು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಪಡೆಯುವುದು” ಎಂದು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯ ವಾಗಿ ಮರವನ್ನೇರಿತು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೋಜಿಗಗಳು

5

ನಾವು ಝರಿಯ ಬದಿಗೆ ಸಮಾಪಿಸಿದಾಗ ಆತ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ. ಅವ ಕೊಂದು ಆಗಲವಾದ ಟೀಕಿಮಾನು ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀಲವಾದ ಬಾಲವೂ. ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಹರಳೂ ತೋರಿತು. ಅದು ಬಾಲವನ್ನು ಬೀಸುತ್ತ ಕುಮೇನಾನಾ ನನ್ನ ಚುಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಹುಡುಗ ಆ ವಿಾನನ್ನು ಕುರಿತು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅದು ಆಳವಿಲ್ಲದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ನೊಳಗೂ ಕೆಸರಿನೊಳಗೂ ತೂರಿಕೊಂಡಿರುವ ದಂತೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅದರಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಬಾಲದಲ್ಲರಿವ ಹರಳಿನ ಮೊನೆಯಿಂದ ಚುಚ್ಚುತ್ತದಂತೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ, ತಾಳಲಾರದಷ್ಟು ನೋವಾಗುವುದಂತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಾಬಂದುದು.

ಎರಡು ಗಂಟೆಹೊತ್ತು ಹುಟ್ಟು ಪಾಕುತ್ತಾ ನಾವು ನಮ್ಮ ನೌಕೆ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ

ಬಂದೆವು. ಮುಘಾತ್ನವಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯನು ನಡುಸತ್ತಿಗೇರಿದ. ಬಹಳವಾಗಿ ಹಸಿದಿದ್ದ ನನ್ನ ಅನುಚರರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ನಾವು ಹದಿನಾರು ಮಿಾನುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೆವು. ಒಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಚ್ಚುಭಾರವಾದ ಮಿಾನುಗಳೂ ಕೆಲವಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸುಡಲು ಆ ಹುಡುಗ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ.

ಮುಳುಗಿರುವ ನೌಕೆಯನ್ನು ಬದಿಗೆಳೆದು ದುರಸ್ತಿಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಮೊದಲು ಹನ್ನೊಂದು ಗಜ ಉದ್ದದ ಹಗ್ಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ಹಗ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಆ ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ. “ಉಟಿವಾಗಲಿ; ಆ ಮೇಲೆ ಹಗ್ಗ ತಯಾರಿಸೋಣ” ಎಂದನವ.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದು ಅಸಂಭವವೆನಿಸಿತು. ಅವನ್ನರಿತು ಆ ಹುಡುಗ “ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ” ಎಂದನು.

“ಈ ಹುಡುಗ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮಿಂದೇನು ಪ್ರತಿಫಲ ಕೇಳುತ್ತಾನೋ! ಎನೋ ಆಪ್ತಾ, ಈ ವಿನಾಶಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೇಳುತ್ತಿ?” ಎಂದು ನಮ್ಮ ನೌಕೆಯ ಸರಂಗನು ಕೇಳಿದನು. “ನನಗೆ ಏನೂ ಬೇಡ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಕುಮೇವಾವಾ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಅದರೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ತಮಗೆ ತೋರಿದುದನ್ನು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಉಟವಾದಮೇಲೆ ಕುಮೇವಾವಾ, ಹಗ್ಗದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಅರವತ್ತುಗಜ ದೂರ ಹೋದಾಗ ಬೀಸನೆಗೆಯಂತಹ ಎಲೆಯುರುವ ಕಂಗಿನ ಜಾತಿಯ ಗಿಡವೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಬಹಳ ಎತ್ತರವೇನಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಒಂದು ಎಲೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಸೀಳಿ ನಾರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಾ “ನೋಡಿದಿರಾ ನಿಮ್ಮ ಹಗ್ಗ?” ಎಂದ. ಅವನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಸರಂಗನಿಗೆ ಕೋಪಬಂತು.

“ತಮಾಷೆಯಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ನಾರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಚಿಕ್ಕಹಗ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹೊಸದರೆ ದೊಡ್ಡಹಗ್ಗವಾಗುತ್ತದೆಲ್ಲಾ, ನೋಡಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಹುಡುಗ ನಾರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಸೆದು ದಾರಮಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸಿದ. ಬಹಳ ಬಲವಾದ ಹಗ್ಗ. ಅಂತಹ ಮೂರುವಾರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹೆಣೆದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಆತ ಸರಂಗನ ಕೈಗಿತ್ತ. ಎಳೆದು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತುಂಡುಮಾಡಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

“ಹಗ್ಗವೇನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಲಿಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಜ ಉದ್ದದ ಹಗ್ಗ ಹೆಣೆಯಲು ತಿಂಗಳಾದೀತು!” ಎಂದ ಸರಂಗ.

“ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಇಂದೇ ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ಹಗ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯ

ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉದ್ದ
ವಾದ ತಿರಿಗಳನ್ನು ತನ್ನಿರಿ. ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆ
ಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಕುಮೇವಾವಾ.

ನಾನೆಲ್ಲಾ ಆ ಗಿಡವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು
ಹೋದೆವು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿ
ಆ ಎಲೆಯ ನಾರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತೆಗೆದು
ಹುಡುಗನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು, ಆತ ಹಗ್ಗ
ಹೊಸೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಪ್ರಯಾಣಕರಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ಯುವಕನೊಡನೆ ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆಯಲು
ಕಲಿತುಕೊಂಡ. ತರುವಾಯ ಮೂರನೇಯವ
ನೊಬ್ಬ ತಯಾರಾದ. ಆ ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ
ಹೊಸೆದ ಒಂಬತ್ತು ಹಗ್ಗಗಳು ದಪ್ಪವಾಗಿ
ಇವು ತುಗ್ಗಜ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾದುವು. ಅವು
ಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹೆಣೆದಾಗ ೧೫ ಗಜ ನೀಳದ
ನೌಕೆಯಹಗ್ಗ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಕುಮೇವಾವಾನಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರ ಗೌರವವೂ
ಪೆಚ್ಚಿತು. ಆ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮರುದಿನ ನೌಕೆ
ಯನ್ನು ಒಡ್ಡು ಸೇರಿಸಲು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು.
ಕತ್ತಲೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ನಾನೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಕಿಯ
ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿಕೊಂಡೆವು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು
ಕುಮೇವಾವಾನ ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿದ್ದವಳು ವಲಯ
ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಳು. ಹುಡುಗ
ಅದರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಕರಣಾ ಜಾತಿಯ ಇಂಡಿಯನ್ ಬಾಲ
ಬಾಲಿಕೆಯರೆಲ್ಲಾ ಈ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಪಡೆ
ಯಲು ಆತಾ ತುರ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮುದ್ರೆ
ಗಳು ಬಿಡ್ಡುನೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡವರಾದಂತೆ. ಈ

ವಲಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡ
ಬಹುದು; ಸ್ವತ್ಯನಾಡಬಹುದು, ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ
ಕಲಿಯಬಹುದು, ಮದುವೆಕೂಡಾ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಲಯ ಮುದ್ರೆ
ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ
ವಯಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪಡೆಯ
ಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ
ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಆಡವಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕು.

ಈ ಜಾತಿಯ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಐದನೇ
ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಣಬಿಡಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.
ಏಳು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು
ಆವರವರೇ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
ಒಂಬತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಜೇನುಹುಟ್ಟನ್ನು

ಶೆಗೆದು ತರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಮೇವಾವಾ ಹೀಗೇ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವೀನುಗಳ ಮೃಗಗಳ ಬೇಟೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮೃಗವನ್ನು ಅವನು ಹೊಡೆಯಲಾಗದೇ ಕೋದಾಗ, ಹಿಂದಿಸಿಂದ ದೊಡ್ಡವರು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ಅವರ ನಾಯಕನು ಕುಮೇವಾವಾಸಿಗೆ ಎರಡು ಒಣ ಕೊರಡುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಫಿಸಿ ಬೆಂಕಿಮಾಡಲು ವೇಳೆ. ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಮುಫಿಸಿದಾಗ ಬೆಂಕಿಹೊರಟಿತು.

ಕಳೆದವರ್ಷವೇ ಅವನನ್ನು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಒಂದುವರ್ಷ ಅವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೇಟೆ ಯಾಡಿದರು. ಒಬ್ಬಗುರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಟೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ. ಕೊನೆಯ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗುರು ಜತೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ, ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರವೇ ಬೇಟೆಯಾಡಿದರು.

ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವರಿಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಅಡವಿ ಮೃಗಗಳ ಕಾಲಿಸ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಆ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಹೋರಿಸಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತರುವಾಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ತರಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಜುವುದರಲ್ಲಿ, ಗುರಿಯಲ್ಲಿ, ಓಟದಲ್ಲಿ, ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಜರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಜಾತಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ದೊಡ್ಡವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗೆಜ್ಜೆವರ ಗಲ್ಲಗಳಮೇಲೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ವಲಯ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೋವಾದರೂ ದೊಡ್ಡವ ನಾಗಲಿಚ್ಛಿಸುವವನು ಆಳಬಾರದು. ತರುವಾಯ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಸುಟ್ಟ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣಹಚ್ಚುವನು. ಆ ಬಣ್ಣ ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಲೆಕ್ಕ - ಚಮತ್ಕಾರ

1. ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದ ಸಂಖ್ಯೆ, ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳದಾದರೂ ಸರಿ, ಕೋರಿಕೊ. ಕಡೆಯ ಅಂಕ ಸೊನ್ನೆಯಾಗಿರಬಾರದು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಅಂಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿ ಬಂದ ಮೊತ್ತದಿಂದ ಕೋರಿಕೊಂಡುದನ್ನು ಕಳೆ. ಕಳೆದಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಅಂಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದುದನ್ನು ಹೊಡೆ. ಮಿಕ್ಕ ಅಂಕಗಳನ್ನು ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೇಳು. ನೀನು ಹೊಡೆದ ಸಂಖ್ಯೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉದಾಹರಣೆ: ನೀನು ಕೋರಿದ ಸಂಖ್ಯೆ 57,963 ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ. ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯೊಳಗಿನ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ 30 ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ 30 ನ್ನು ಕಳೆದರೆ ಉಳಿದುದು 57,933. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕುವ. ಮಿಕ್ಕ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕ್ರಮದಿಂದ 3,7,5,9, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಹೊಡೆದ ಸಂಖ್ಯೆ 3 ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ.

ಇದು ಹೇಗೆ? ನಾವು ಒಂದು ವಿಷಯ ಗುರುತಿಸಿರಬೇಕು. ಉಳಿದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಬರುವ ಮೊತ್ತವು 9 ರಿಂದ ಶೇಷವಿಲ್ಲದೆ ಭಾಗಿಸು ವಂತಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ 5,7,9,3,3 ಕಲಿಸಿ ಕೂಡಿಸಿದರೆ 27 (ಮೂರು ಒಂಬತ್ತುಗಳು) ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೊಡೆದುಹಾಕಿ, ಉಳಿದ ಅಂಕಗಳು (3,7,5,9) ಕೂಡಿದಾಗ 24 ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದಷ್ಟೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಂಕ ಕೂಡಿಸಿದರೆ 9 ರಿಂದ ಶೇಷವಿಲ್ಲದಂತೆ ಭಾಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ? 3 ತಾನೆ? ಅದೇ ಹೊಡೆದ ಅಂಕ.

2. ಮೇಲಿನ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕಾರು ಮಾರು ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ತಯಾರಿಸಿ. ಬಳಿಕ ಒಂದರೊಳಗಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಕಳೆದು ಬರುವ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಒಂದು ಅಂಕವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಉಳಿದ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಹೊಡೆದ ಅಂಕವನ್ನು ಮೇಲಿನ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿಯೇ ತಟಕ್ಕನೆ ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ತಮಾಷೆಯನ್ನು ಇತರ ಅಂಕಗಳೊಂದಿಗೂ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ.

ನಾಗರಿಕತೆ

ಒಂದು ತೋಳಕ್ಕೆ ನಾಗರಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಅದೊಂದು ನಾಯಿಯೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ನಾಯಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಊರಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾತಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಅದು ನೋಡಿತು. ಹಾಗೇ ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಟಿಗರು ಮೇಯುತ್ತಿತ್ತು.

ತೋಳಕ್ಕೆ ಭಾರೀ ಹಸಿವೆ. ಅದು ನಾಯಿಯಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಈ ಟಿಗರನ್ನು ಏನು ಮಾಡೋಣ ನಾಯೀ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ತೋಳಣ್ಣ” ಎಂದಿತು ನಾಯಿ.

ತೋಳವು ಟಿಗರಿನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಓ ಟಿಗರೆ, ನೀನು ನೆಲದಲ್ಲೆ ಮಲಗು ನೋಡುವಾ!” ಅಂದಿತು. “ಏಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಟಿಗರು.

“ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನಬೇಕು” ಎಂದಿತು ತೋಳ.

“ಇಷ್ಟೇನೆ? ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟ? ನೀನು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಲ್ಲು. ನಾನು ಓಡಿಬಂದು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ತೂರಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಟಿಗರು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಯಿತು. ತೋಳವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂತಿತು. ಟಿಗರು ರಭಸದಿಂದೋಡಿಬಂದು ತೋಳದ ಮೂತಿಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ತಾಡಿತು. ಅದರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆತಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದುಹೋದ ತೋಳವು, ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆತಿಕೆದು ಎದ್ದಮೇಲೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಗೊಂದು ಗೊಡ್ಡು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1959 ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ, ಎರಡು, ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಫ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಡಿಸೆಂಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದವನಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಆಧಾರದಿಂದ

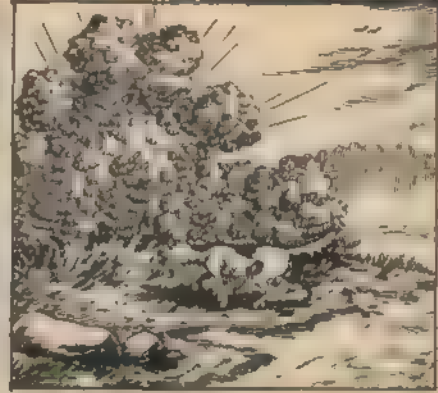
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಆಭ್ಯಾಸದಿಂದ

ಕಳಿಸಿದವರು: ಶೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ,

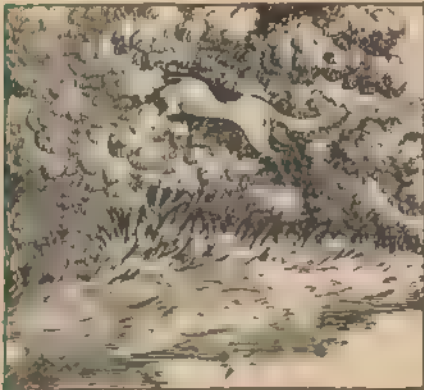
ರೂರಲ್ ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಹತ್ತಿರ, ಮಂಗಳೂರು-3.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಒಂದುದಿನ ನಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು 'ಜೈಗರಿ' ನೊಂದಿಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನಡೆ ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗೊಂದು ಪೊದರಿನಡೆಯಿಂದ ವಿಕಾರವಾದ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸ ತೊಡಗಿತು. ಯಾವುದೋ ದುಷ್ಟ ಮೃಗದ ಘಟನೆಯೆಂದುಕೊಂಡು ಗೆಲೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಭಯಪಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ಧೀರ 'ಜೈಗರ್' ಆ ಶಬ್ದ ಬರುವ ಪೂದೆಯಮೇಲೆ ಘುಮುಕಿತು. ಫಣಾರೊಂದಿತು. ಶಬ್ದ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಹಳೆಯೊಂದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಉದುತ್ತ ವಿಕಾರಶಬ್ದ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೋಕರಿಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಹೆದರಿ ಹಾರಿ ಓಡಿಯೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ! ಅವನ ಕಹಳೆ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್

ನಿಮ್ಮ ಜರ್ಮನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಯಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬಟ್ಟೆ!

"ಮೃದುವಾದ ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೆಚ್ಚಗೆ
ಹಾಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಕಂಡವುಗಳೇ!"

ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕೊಳ್ಳುವುದು
ಮಂಟು ಆದಾಯಕರ, ಎಕೆಂದರೆ...

ಅದು ನಿರಯಂತ್ರ ಕೀಟಯುಕ್ತ ಕಯಾರಾದ
ಲಾಕ್ಸಮಾದ ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಅದೊಂದೇ
ದೈರ್ಘ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸುತ್ತದೆ.
ಅದು ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕಾಲ ಬಾಳಿಕೆ ಉಣ್ಣೆಯಿಂದ
ಯಾವಾಗಲೂ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದು ಎಂತಹ ಕೋಮಲವಾದ ಕಪಾಟವಲ್ಲ
ದೂರ ಹುಣ್ಣು ತಿರುಳಿನಾದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಅದರ ಬಾಡು.

ಅದು ಕೋಮಲವುಳ್ಳ, ಅಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ
ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ
ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕುಟ್ಟು ವಸ್ತ್ರವೆಂಬುದರ
ಬಗ್ಗೆ ಗ್ಯಾಂಟಿ ಅದೆ.

ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್‌ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಗೆಯ
ಬಹುದು. ಅದು ಅನೇಕ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
ಪ್ರಿಂಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಟೆಕ್ಸ್‌ ಮೂದರಿ ಮತ್ತು
ಜೆಟ್ಟಿ ಜೆಟ್ಟಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಶಃ.

ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲ!

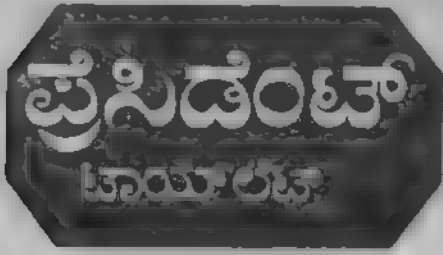
ವಿಶೇಷ ಬೆಚ್ಚಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಬಿನ್ನಿಯವರ
ಲಂಗೋಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ.

ಉಚಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ
ನವವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪೋಸ್ಟಲ್‌ನಿಂದ
ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ನಿಮ್ಮ ಲೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್
ದೀವರನ್ನು ಕೇಳಿ.

ದಿ ಬೇಸಿಕೊರು ಉಲ್ಲನ್, ರಾಟನ್ ಆಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನ್ಚೇಸ್ಟರ್ ವಿಲಿಂಗ್ಟನ್: ಬಿನ್ನಿ ಆಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

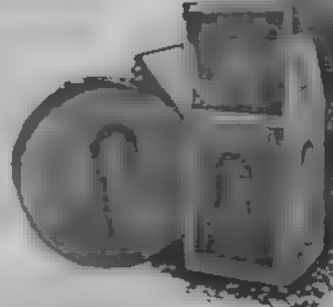
ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್

ಡಿಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಾಟೊ
ಪಾಡರು

ರಮಣೀಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ

ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಸ್ಪೋರ್ಟ್

ಸುಂದರವಾದ ವರ್ತಿಸ್ಸಿಗೆ

ಎಲಾ ನಿನ್ನವಾಕಾರೆಯರಿಂದಲೂ
ಈ ಪೋಷಣ್ಣೆ ಗಿ ಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

RATHOD TRADING CO., MADRAS-1

ನೋಡದೇ ಕೇಳದೇ ಇದ್ದ ಸುಸಮಯ !

5000 ಹೊಸ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು H.M.V., ಕೊಲಂಬಿಯಾ, ಬ್ರೇನ್, ರೇಗಲ್, ಯಂಗ್ ಇಂಡಿಯಾ, ನ್ಯಾಷನಲ್, ವಗೈರೆ 100 ಹೊಸ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು H.M.V. ವಗೈರೆ ವಿವಿಧ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ಪಾರ್ಟ್‌ಗಳು, ಪೂರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ 50 - ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ವಜಾ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದಲೇ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್‌ಗೆ ಹಾಕುವ ನಿರ್ದೇಶಗಳು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ನಿರ್ದೇಶಗಳು ಪೋಲ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದ್ದವು. ಡಿಲಕ್ಸ್ 200 ಕ್ಕೆ 1-2-0 ಲಾಗಾಯ್ತು 5 ರಕಂಗಳು 10 ಕ್ಕೆ ರೂ. 1-4-0 ವರೆವಿಗೆ. ಆದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಥರಿಗೆ ನಿಗಾಕೊಡಲಾರವು.

75 ನ. ಪೈ. ಸ್ವಾಂಪು ಕಳುಹಿಸದಿದ್ದರೆ ರಿಪ್ಲೈ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೀತಾ ಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 2

ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಬೂನೇ ಬೇಕು—
ಅದೆಂದರೆ ತಾತಾರನರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು

ತಾತಾರನರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ
ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ, ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಈ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಎಂತಹ ಫಾಜಲು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಗೆಯಬಹುದು. ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತಾತಾರನರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಯಾವೆ ಪಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಬಣ್ಣದ
ಹೊದಿಕೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕೊಂಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ
ಕಾಣ್ತೆ ಆಯಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ದಿ ತಾ ತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೀಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಬಿಡುಗಡೆ!

ವಿಜಯಾ ರವರ

ಅಪ್ಪ ಚೇಲಿ ಪಪ್ಪ ಕೂಡು

(ತೆಲುಗು)

ನಿರ್ದೇಶನ : ಪ್ರಸಾದ್

ನಿರ್ಮಾಪಕರು : ನಾಗರತ್ನ • ಚಕ್ರವಾಣಿ . . .

ಬಹುಮಾನ
ಸಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು :
ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು